

VENTSPILS NOVADNIEKS

2018. gada 10. JŪLIJS

VENTSPILS NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS BEZMAKSAS IZDEVUMS

NR. 7 (99)

Ar lepnumu un piederības sajūtu

Gājiēnā dodas Ventspils novada pārstāvji.

DAIŅA VEIDMAŅA FOTO

Dziesmu un deju svētki mūsu novada ļaudīm izraisīja ļoti pozitīvas emocijas. Tās bija tik spēcīgas, ka grūti vārdos ietērt un izstāstīt.

Svētku gājiēnā mūsējie devās, apliecinot piederību ventiņiem, sūtiem un libiešiem. Dalībniekiem rokās bija latvju zīmes, tās isā laikā sarūpēt palīdzēja "Puķotava". Visilgāk Rīgā uzturējās Anceš pagasta vidējās paaudzes deju kolektīva "Ance" un senioru deju kolek-

tīva pārstāvji. Viņi, tāpat kā pārējie Ventspils novada ļaudis, nakšņoja 13. vidusskolā. Tās darbinieki izrādīja lielu pretimnākšanu, tādēļ par sadzīves apstākļiem nevarēja sūdzēties. Anceš dejojāšu vadītāja Elita Kuģeniece teica, ka svētkos bezgala jauks bijis pilnīgi viss. Jā, bija vakars, kad mēģinājums beidzās tikai vienpadsmitos, turklāt liņāja lietūs, bet – nāca jauna diena un nedienas aizmirsās. Nogurumu atsvērusi jaukā kopā būšana, turklāt arīņi nevar

vien beigt priecāties par īpašo iespēju uzstāties koncertā "Vēl simts gadu dejai" – tas savilņojis līdz sirds dziļumiem. "Mums bija lepnums par to, ka pārstāvējām Anci un Ventspils novadu. Kad ievietojām fotogrāfijas feisbukā, saņēmām daudz komplimentu, mums vēlēja veiksmi," atceras Elita. Savukārt viņas vadītā kolektīva dejojāša Maira Čakstiņa neslēpj, ka gājiēnā visām meitenēm acis bijušas asaras: "Tās emocijas jau nevar izstāstīt..." Visu

nedēļu Rīgā pavadīja arī Ventspils novada pašvaldības Kultūras nodaļas vadītāja Zane Pamše. Viņa ir gandarīta par visu Ventspils novada Dziesmu un deju svētku dalībnieku atdevi, jo viņi ar īpašu atbildības izjūtu rādīja, ko prot: "Iepriekšējā nedēļā mēs mazāk domājām par likstām, bet darījām to, kas mums patīk. Šie svētki paliks atmiņā arī ar to, ka šogad Latvijai svinēsim simto dzimšanas dienu. Emocijas virmoja, cilvēki priecājās no sirds. Tā

bija liela laime iesaistīties tik radošā procesā. Es domāju, ka patīkamās emocijas mūs visus pavadīs arī pēc tam, kad būsim atgriezušies mājās un pievērsušies ikdienas darbiem." Ventspils novada domes priekšsēdētājs Aivars Mucenīks pateicas visiem, kuri piedalījās svētkos, bija iesaistīti to rīkošanā un gaidīja mājās mūsu amatiermākslas kolektīvu dalībniekus. Lai ligo lepna dziesma!

Marlena Zvaigzne

Ministrs tikās ar zemniekiem

MARLENAS ZVAIGZNES FOTO

Augļkopis Raivo Špude rāda ministram Jānim Dūklavam sausuma skartās ābelītes.

Krīzes vadības padome 26. jūnijā nolēma, ka saskaņā ar "Civilās aizsardzības un katastrofas pārvaldīšanas likumu" pavasara ilgstošā sausuma izraisītās sekas lauksaimniecībā visā Latvijas teritorijā ir definējamas kā vaļsts mēroga dabas katastrofa. Ventspils novada pašvaldība bija viena no pirmajām, kas vērsās valdībā, lūdzot lauksaimniecībā izsludināt ārkārtas situāciju. Lai novērtētu sausuma sekas, Kurzemē ieradās zemkopības ministrs Jānis Dūklavs.

Vispirms viņš apskatīja Zirū pagasta "Kalnarāju" saimniecību, kur saimnieks Raivo Špude pastāstīja, ka sausums skāris arī viņa ābeļu dārzu. Kociņi tikuši laistīti, bet daļa augļu tik un tā nobiruši, savukārt ne visi palikušie līdz rudenim būs tik attīstījušies, lai uzņēms varētu novākt labu ražu un iegūt gardu sulu, kas tiek piedāvāta tirdzniecībā.

Zirū tautas namā ministrs tikās ar Ventspils novada domes priekšsēdētāju Aivaru Mucenīku, zemniekiem Aigo Gūtmani un Kārlī Akumu. Sarunā piedalījās arī Lauku atbalsta un Lauku konsultāciju dienesta darbinieki, kuri kopā ar Jāni Dūklavu 25. jūnijā apskatīja vairākas Kurzemes saimniecības.

NOBEIGUMS 4. lpp.

NO DOMES SĒDES

Jūnija domes sēdēs

● Deputāti atbilstoši Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas atzinumam precizēja 2018. gada 22. februāra saistošos noteikumus Nr. 7 “Par pabalstiem pilngadību sasniegušajiem bērniem” (skatīt 12. lpp.) un apstiprināja saistošos noteikumus “Grozījumi Ventspils novada domes 2014. gada 12. jūnija saistošajos noteikumos Nr. 9 “Par Ventspils novada pašvaldības pabalstiem””.

● Piekrita atsavināt pašvaldībai piederošos nekustamos īpašumus “Mazkalmes” Ugāles pagastā, dzīvokļa īpašumus “Liepas” – 4 Zlēku, “Tērces” – 19 Ziru, “Dziesmas” – 6, “Zelmeņi” – 9 Tārgales, Skolas ielā 5 – 13, “Īves” – 12 Ugāles pagastā un Maija ielā 12 – 2 Piltēnē.

● Tā kā bērnuma “Stikli” direktors Guntis Lučins darbnespējas dēļ nepilda savus amata pienākumus un lai bērnumamā nodrošinātu nepārtrauktu administratīvo darbību, novada domes priekšsēdētājs ar 21. maija rīkojumu bērnuma direktora pienākumu izpildi uzdeva veikt Arvim Anderšmitam. Deputāti lēmumu apstiprināja, neatbrīvojot viņu no bērnuma “Stikli” sociālā aprūpētāja un audzinātāja darba pienākumiem.

● Deputāti nolēma ierosināt Latvijas Republikas Ministru kabineta izsludināt ārkārtējo situāciju lauksaimniecībā Ventspils novada administratīvajā teritorijā, paredzot noteiktā režīma darbības ietekmi lauksaimniecības uzņēmumiem vismaz 12 mēnešus. Saskaņā ar Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra datiem kopējais nokrišņu daudzums Latvijā 2018. gada maija 2. dekādē bija 9,1 mm, kas ir 43% mazāk par dekādes normu, un maija 3. dekādē bija 2,3 mm, kas ir 88% mazāk par dekādes normu. Savukārt nokrišņi 2018. gada maija 2. un 3. dekādē Ventspils novadā, Vičakos, Ances pagastā, vispār nav novēroti, kā arī nokrišņi nav bijuši jūnija mēneša 1. dekādē, tādēļ no pārmērīga sausuma cietušas lielas lauksaimniecības zemju un kultūraugu platības. Ventspils novada pašvaldībā saņemti novada lauksaimnieku iesniegumi ar lūgumu izsludināt ārkārtas situāciju lauksaimniecībā Ventspils novadā. Atbilstoši apkopotai informācijai skarta lielākā daļa no 49 368,5 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes platībām, un situācija, kāda ir izveidojusies lauksaimniekiem novada administratīvajā teritorijā, ir kritiska – sausuma skartajās teritorijās lauksaimniecības uzņēmumiem radušies nepārvaramas varas apstākļi.

● Lai informētu sabiedrību par Ventspils novada pašvaldības darbības mērķiem un rezultātiem, kā arī par piešķirto valsts budžeta līdzekļu izlietošanu iepriekšējā gadā, apstiprināja Ventspils novada pašvaldības 2017. gada publisko pārskatu.

● Pamatojoties uz Pārtikas un veterinārā dienesta (PVD) Ziemeļkurzemes pārvaldes vēstuli, kurā lūgts izslēgt no Medību koordinācijas komisijas sastāva PVD Ziemeļkurzemes pārvaldes vadītāju Ivaru Kolodu un saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem, kas nosaka, ka komisijas sastāvā jāiekļauj pa vienam pārstāvim no pašvaldības, Valsts meža dienesta, Lauku atbalsta dienesta, kā arī pa vienam pilnvarotam pārstāvim no mednieku, lauksaimnieku un meža īpašnieku apvienības, deputāti atbalstīja izslēgt Ivaru Kolodu no komisijas sastāva.

● Nolēma ņemt aizņēmumu prioritārām vajadzībām 53 197,80 eiro no Valsts kases elektroapgaisojuma tiklu izbūvei “Kamārces ceļam” Tārgales ciemā, pašvaldības līdzfinansējums projektam no autoceļu budžeta 14 000 eiro, savukārt 42 586,64 eiro izmantot Popes ciema centra ceļu apgaismošanai, pašvaldības līdzfinansējums projektam 10 000 eiro.

● Deputāti atbalstīja arī 176 781 eiro aizņēmuma saņemšanu no Valsts kases pašvaldības katlumājas (ar jaudu līdz 3 MW) energoefektivitātes uzlabošanas investīciju projektam – Usmas katlu mājas “Auseklīši” šķeldas kurināmā apkures katla un katla tehnoloģisko iekārtu uzstādīšanai, montāžai un iestatīšanai.

Detalizēta informācija www.ventspilsnovads.lv.
Publicēšanai sagatavojis **Dainis Veidemanis**

Ceļa būvdarbus varētu uzsākt 2019. gadā

Satiksmes ministra padomnieks Reinis Uzulnieks uzskata, ka autoceļa Ventspils-Kuldīga remonts sāksies jau nākamgad.

DAIŅA VEIDEMAŅA FOTO

Gan pašvaldība, gan iedzīvotāji un uzņēmēji gaida, kad beidzot uzsāks valsts reģionālā autoceļa Ventspils-Kuldīga remontu. Tas nav veikts jau 40 gadus, tādēļ ceļa kvalitāte neatbilst mūsdienu prasībām un to ir grūti, dažkārt pat bīstami izmantot satiksmē.

Lai pievērstu Satiksmes ministrijas un VAS “Latvijas Valsts ceļi” darbinieku uzmanību šim jautājumam, iedzīvotāji savāca vairāk nekā 1000 parakstu, savu viedokli 26 vēstulēs puda uzņēmēji un valsts iestāžu pārstāvji. Viņi visi vēlas, lai autoceļa remonts netiktu atlikts uz nenoteiktu laiku, bet tiktu uzsākts pēc iespējas ātrāk. Arī pašvaldība ir ieinteresēta, lai projekta uzsākšana nekavētos, bet notiktu jau nākamgad, tādēļ novada domes priekšsēdētāja vietnieks Māris Dadzis apkopoja informāciju, cik noslogots ir ceļš, kopā ar citiem kolēģiem mudinot valsts atbildīgās amatpersonas pieņemt pozitīvu lēmumu. To, ka tā, visticamāk, notiks, Ventavas Sabiedriskajā centrā apliecināja satiksmes ministra padomnieks

Reinis Uzulnieks. Viņš gan atzina, ka pagaidām nevar uzrādīt dokumentu, kurā būtu rakstīts, ka ceļa remontu uzsāks 2019. un pabeigs 2020. gadā, bet apgalvoja, ka tā tam vajadzētu būt, līdzekļi šim nolūkam esot rezervēti un to ieguldīšanu Ventspils-Kuldīgas autoceļa remontā nevajadzētu kavēt arī gaidāmajām Saeimas vēlēšanām. Uzulnieks vēl nezina, vai darbus uzsāks no Kuldīgas vai Ventspils puses, bet ir skaidrs, ka pēc rekonstrukcijas darbiem asfalta būs uzklāts trīs kārtās.

Pašvaldībai tas ir ļoti būtiski, jo pieminēto ceļu izmanto 30% novada iedzīvotāju, tas ir svarīgi, nodrošinot arī skolēnu pārvadājumus, to intensīvi izmanto, pārvadājot dažādu produkciju, tostarp lauksaimniecības un kokmateriālus, izmanto daudzi uzņēmēji, arī tūristi. Autoceļš ir svarīgs Ventspils ostas attīstībā, jo daļa kravu pa to tiek vesta Lietuvas virzienā. “Neskatoties uz to, ka autoceļam ir noteikts reģionālās nozīmes ceļa statuss, pēc tā izmantošanas veida un nozīmes tas ir svarīgs arī nacionālā un starptautiskā vērtējumā. To vienmēr ir apzinājušies

Ventspils novada pašvaldība, jau 2013. gadā izstrādātajā Ventspils novada attīstības stratēģijā norādīt, ka nepieciešams veikt valsts autoceļa rekonstrukciju. Sākotnēji izstrādātajā Valsts autoceļu sakārtošanas programmā 2014.–2020. gadam ceļa Ventspils-Kuldīga-Saldus pārbūve šajā posmā tika iekļauta, paredzot būvdarbu veikšanas termiņu 2017. gadā. Pašvaldībai nezināmu un neizprotamu iemeslu dēļ programmā tika izdarītas izmaiņas,” norāda novada domes priekšsēdētājs Aivars Mucenieks, vairākkārt atkārtoti vērsoties Satiksmes ministrijā un VAS “Latvijas Valsts ceļi”.

Nu Ventspils novada pašvaldība ir sadzirdēta. Kā savā uzrunā norādīja Reinis Uzulnieks, aptuveni 20 kilometru garā ceļa posma remontam “iezīmēti” 17 miljoni eiro. 2017. gada 7. aprīlī noslēgts līgums ar SIA “Polyroad” par būvprojekta izstrādi. Saskaņā ar līguma nosacījumiem būvprojekta izstrādāšanai paredzētas 380 dienas no līguma noslēgšanas brīža. Pēc būvdarbu iepirkuma procesa veikšanas būvdarbus varētu uzsākt jau 2019. gadā. Sākumā paredzēts veikt sagatavošanos nopietnam remontam: uzmērīšanas un nosprausšanas darbus, koku žāgšanu un celmu novākšanu, asfalta seguma frēzēšanu, veco ceļazīmju, balstu un autobusa pieturu paviljonu demontāžu, lai uzceltu jaunas pieturas, ierīkotu jaunus soliņus un atkritumu vietnes. Tikš demonstrētas astoņas vecās caurtekas, lai izbūvētu jaunas, pārcels laukakmeņus, demontēs vecos žogus, sārkātos betonu un kabeļus, būs jaunas lielās ceļa zīmes un satiksmes drošības elementi. Notiks grāvju rakšanas darbi, to tīrīšana, grāvju teknes nostiprināšana, zemes klātnes būvniecība. Tāpat nogāzes gar ceļiem tiks nostiprinātas, izmantojot arī īpašu polimēru trīsdimensionālu preterozijas paklāju. Kad ceļa pārbūve jau tuvosies beigām, būvnieks veiks apzaļumošanas darbus, lai apkārtne ap ceļu būtu sakārtojta. Lai ceļu kapitāli saremontētu, tam tiks ieklāts asfalts 3 kārtās. Vispirms būs karstā asfalta dilumkārtā (4 cm), tad karstais asfalts (6 cm) un visbeidzot karstais asfalts (6 cm). Tas nozīmē, ka ceļš kalpos vairākus desmitus gadu.

Marlena Zvaigzne

Aicinājums sakopt piekrasti

Šis iniciatīvas pirmsākumi meklējami pirms septiņiem gadiem, kad Vides izglītības fonds uzsāka kampaņu “Mana jūra”. Kampaņas laikā, dodoties “Zaļajā ekspedīcijā”, tika noieta 500 km jeb visa Latvijas piekraste no Lietuvas līdz Igaunijas robežai. Kopš 2011. gada “Zaļā ekspedīcija” notiek katru gadu, tā ilgst vienu mēnesi, tās laikā ekspedīcijas dalībnieki veic atkritumu monitoringu. Ekspedīcijā tradicionāli aicinām piedalīties gan vietējos iedzīvotājus, gan studentus, gan citus interesentus. Lai ekspedīcija būtu izglītojoša, iesaistām dažādus vides ekspertus, kuri zaļo nodarbiību laikā dalībniekus iepazīstina ar piekrastes dabas vērtībām un aktuālākajām

vides problēmām.

Jau kopš pirmā kampaņas norises gada ekspedīcijas laikā veiktais atkritumu monitorings tiek veikts saskaņā ar ANO Vides programmas izstrādātu metodoloģiju. Monitoringa laikā konkrētos 100 metru garos piekrastes laukumos līdz pirmajai veģetācijai tiek savākti un reģistrēti visi atkritumi, uzskaitīti to veidi. Tā kā šis būs jau septītais gads, kopš mēs apkopojam un analizējam iegūtos datus, “Manas jūras” komandai ir iemesls apgalvot, ka atkritumi piekrastē ir nopietna problēma. Dati mums ļauj ar pārliecību teikt, ka plastmasas atkritumu īpatsvars diemžēl ar katru gadu palielinās. “Piekrastes Tirrade” ir Vides izglītības

fonda un kampaņas “Mana jūra” organizatoru kopīga iniciatīva, tā ir vēlme īstenot sapni par tīru piekrasti, iesaistot pēc iespējas plašāku sabiedrības loku.

“Piekrastes Tirrade” notiks katru septembra sestdienu ciešā sadarbībā ar vietējām pašvaldībām, ekoskolām, iniciatīvas sadarbības partneriem un ikvienu, kam rūp tīra piekraste.

8. septembrī atkritumu savākšana notiks Ventspils novadā. Noteiktajā datumā plkst. 10 jāierodas izvēlētajā vietā, kur pasākuma dalībniekus sagaidīs kāds no “Piekrastes Tirrades” posmu koordinātoriem, kurš izsniegs maisus un cimdus, instruēs par drošību un sakopšanas darbu plānu.

Katram dalībniekam piešķirs divus dažādu krāsu maisus, viens no tiem domāts plastmasas atkritumiem, savukārt otrs – visiem pārējiem. Saskaņā ar mūsu datiem plastmasas īpatsvars ar katru gadu palielinās. Sadarbībā ar AS “BAO” būs iespēja bīstamos atkritumus nodalīt no pārējiem, novietojot tos atsevišķos konteineros. Esam plānojuši, ka sakopšanas darbi notiks no plkst. 10.00 līdz 14.00, savukārt no plkst. 14.00 sadarbībā ar piejūras pašvaldībām sāksies atkritumu izvešanas darbi no piekrastes. Vairāk informācijas: www.manajura.lv un www.tirrade.lv.

“Piekrastes Tirrades” koordinatore
Ilze Grēvele

INTERVIJA

Vēl var privatizēt daudzus īpašumus

Novada domes priekšsēdētājs Aivars Mucenīks vēlas atgādināt, ka iedzīvotājiem ir iespēja atsavināt dzīvokļus, jo tad nav jāmaksā īres maksa, un informēt par to, ka būvniecības procesā iesaistīto uzņēmēju trūkuma dēļ vairākos iepirkumos nav pieteicies neviens pretendents.

– Šogad iedzīvotājiem ir liela interese par dzīvokļu privatizēšanu. Pastāstiet, lūdzu, cik ilgs laiks vajadzīgs, līdz pašvaldības dzīvoklis nonāk īrnieka īpašumā?

– Šajā gadā esam saņēmuši 150 dzīvokļu atsavināšanas iesniegumus, un tas ir daudz. Aktīvākie ir piltenieki, kas iesnieguši 36 iesniegumus, tārgalnieki – 23, vārvenieki – 17. No pieteikuma saņemšanas brīža līdz līguma noslēgšanai par dzīvokļa izpirkšanu jeb atsavināšanu paiet ne mazāk kā pieci mēneši. Šajā procesā ir iesaistīta ne tikai pašvaldība, bet arī citas institūcijas. Vispirms ir nepieciešama inventarizācijas lieta jeb kadastrālā uzmērīšana, ko veic Zemes dienests. Esam pasūtījuši 112 uzmērīšanas lietas. Kad veikta dzīvokļa inventarizācija, īpašums jāieraksta zemesgrāmatā, bet pēc tam piesaistām sertificētu vērtētāju, kurš nosaka dzīvokļa atsavināšanas cenu. Tikai pēc tam pašvaldība var gatavot lēmuma projektu, lai domē apstiprinātu dzīvokļa atsavināšanas faktu, un tad dzīvokļa īpašnieks var slēgt ar pašvaldību līgumu, lai vienos, vai summu samaksās uzreiz vai pa daļām, kas izdarāms piecu gadu laikā. Jāņem vērā arī citas nišanses. Ja dzīvokļa atsavināšanas lieta ir sakārtota un ir vienošanās ar visiem pilngadīgajiem ģimenes locekļiem par to, ka viņi piekrīt izpirkt īpašumu, uzticot to savam tuviniekam, kurš ir iesniedzis iesniegumu, dokumentu noformēšana iet raiti. Bet gadās, ka personas, kas ir ierakstītas īres līgumā, atrodas ārzemēs, tādēļ nevar tik ātri saņemt viņu piekrišanu darījuma veikšanai. Arī lēmumu iesniegšanai atsavināšanas komisijā un izskatīšanai domes sēdē nevar uzrakstīt un izskatīt piecās minūtēs – jāievēro zināma procedūra. Jāatgādina, ka 1. jūlijā novadā spēkā stājās jaunie īres maksas tarifi, tie ir lielāki, nekā līdz šim, bet privatizēto dzīvokļu īpašniekiem īre nav jāmaksā, tādēļ ir izdevīgi iegūt dzīvokli savā īpašumā. Jāatzīst, ka, neraugoties uz lielo interesi par atsavināšanu, pašvaldībai joprojām pieder vairāk nekā 1000 dzīvokļu, kurus mēs labprāt piedāvātu privatizēšanai.

– Kas notiks ar Ugāles tautas namu? Maijā paziņojām, ka pagaidām pasākumus šajā ēkā rīkot nevar.

– Esam saņēmuši Valsts būvniecības kontroles biroja slēdzienus par to, ka tautas namu nevar ekspluatēt. Šis atzinums nebija pārsteigums, jo pirms tam projektēšanas birojs SIA “Balts un melns” veica ēkas konstrukciju padziļinātu ekspertīzi un Valsts būvniecības kontroles birojs savu lēmumu pieņēma, balstoties uz to. Tas bija šāds – daļa no ēkas atrodas avārijas stāvoklī, bet daļa – pirmsavārijas stāvoklī. Pašvaldība pieņēma lēmumu papildus pieaicināt vēl ekspertus, kuri ir specializējušies senu kultūrvēsturisku koka konstrukciju renovācijā. Gribam noskaidrot viņu viedokli, jo iespējams, ka vienu tautas nama daļu ar saprātīgiem ieguldījumiem tomēr varētu izmantot. Jāapsver vairāki varianti un tad jāpieņem izdevīgākais lēmums.

– Vasarā daudzviet novadā notiek dažādi būvdarbi, bet vairākus iecerētos nevar veikt, jo uzņēmēji ir ļoti noslogoti.

– Eiropas fondi visā Latvijā tiek apgūti ar pilnu jaudu, bet krīzes un pēckrīzes periodā daudziem būvniecības mūsu valstī vairs nebija darba, un viņi devās peļņā uz ārzemēm. Būvniecības nozarēs strādājošo personu skaits krasi ir krities. Tas ietekmē arī pašvaldības darbu, jo pēdējā mēneša laikā četros iepirkumos nepieteicās neviens pretendents. Pamatojoties uz “Publisko iepirkumu likumu”, esam veikuši sarunu procedūras ar uzaicinātajiem uzņēmumiem pārstāvjiem, bet arī tās nebija rezultatīvas, tādēļ vairākos objektos neizdevās piesaistīt nevienu būvnieku. Tā, piemēram, pagaidām nevar veikt Eiropas Savienības līdzfinansētos piekrastes attīstības projektus: veloceliņa izbūvi no Būšnieku ezera līdz Kolkas ceļam, Jūrkalnes dabas un atpūtas parka infrastruktūras izveidi, Latvijas–Igaunijas pārrobežu projekta nobrauktuves izbūvi uz pludmali glābējiem un zvejniekiem Jaunciemā, Latvijas–Lietuvas pārrobežu projektu dabas takas izbūvi Usmas ezera krastā. Ir bijuši arī tādi gadījumi, kad iepirkumā piesakās viens pretendents, par pakalpojumu piedāvājot neadekvāti augstu cenu. Tas sakāms arī par malkas iepirkumu – kurināmais tika piedāvāts divreiz dārgāk nekā pagājušajā gadā. Uzskatu, ka tas nav pamatoti, jo ne jau, salīdzinot ar pagājušo gadu, mežizstrādes uzņēmuma darbiniekiem darba algas pieaugušas divas reizes, tāpat divtik

“Pašvaldībai joprojām pieder vairāk nekā 1000 dzīvokļu, kurus mēs labprāt piedāvātu privatizēšanai,” norāda domes priekšsēdētājs Aivars Mucenīks.

DAIŅA VEIDEMAŅA FOTO

nav palielinājusies degvielas un transporta izmaksu cena, tad ir jautājums: kāpēc gala produkts – malka – šogad maksā divas reizes vairāk? Bieži nākas secināt, lūk, ko: ja iepirkumu organizē vai kaut kas izdarāms, nepieciešams pašvaldībai, attieksme ir šāda – nu jāprasa vai, žargonā sakot, “jānokāš” no pašvaldības maksimāli, cik var, jo pašvaldībai ir sasiestas rokas un jāievēro smagnējā valsts likumdošana, lai operatīvi varētu iepirkt nepieciešamo. Vairākus iepirkumus pagaidām neizsludinām, darīsim to rudens pusē, jo ir darbi, kurus var veikt arī gada aukstajos mēnešos.

– **Tomēr izglītības iestādēs, gatavojoties jaunajam mācību gadam, notiek vērienīgi remontdarbi.**

– Šim nolūkam pašvaldība, ieskaitot Eiropas Reģionālā attīstības fonda līdzekļus, ir piešķirusi 844 282 eiro. Viena no novada prioritātēm plānotajos rekonstrukcijas un remontdarbu projektos ir pirmsskolas izglītības iestāžu bērnu rotaļlaukumu sakārtošana, jo ir svarīgi radīt un uzturēt bērniem veselīgu vidi, vietu, kur svaigā gaisā atpūsties un rotaļāties. Rūpējoties par jauno paaudzi, Ventspils novada pašvaldība ir apstiprinājusi bērnu rotaļlaukumu labiekārtošanas pasākumu plānu līdz 2020. gadam. Šovasar darbi notiks Puzes pamatskolas pirmsskolas grupu rotaļlaukumā (finansējums 14 201 eiro), Vārves pagasta PII “Ziļuks” (finansējums 9632 eiro), Popes pagasta PII “Zemenīte” (finansējums 14 014 eiro), Zlēku pagasta PII “Rūķītis” (finansējums 7843 eiro). Kopīgais

darbiem, ko veiks SIA “MK Dizains”, atvēlētais finansējums ir 45 690 eiro. Izmantojot šos līdzekļus, Puzes pamatskolas rotaļlaukumā paredzēts uzstādīt karuseli, vingrošanas pilsētiņu, atspēršpoles, līdzsvara balķi, tematisko kuģi un batutu. Darbus šajā objektā plānots pabeigt līdz 16. jūlijam. Vārves pagasta “Ziļuka” filiālē rotaļu pilsētiņā iekārtos trīsvietīgas atspēršpoles un līdzsvara balķi, tas izdarāms līdz 31. jūlijam. Popes pagasta “Zemenīte” rotaļlaukumu papildinās bērnu karuselis, līdzsvara balķis, atspēršpoles un batuti. Darbus paredzēts beigt līdz 27. augustam. Arī Zlēku pagasta “Rūķītis” labiekārtos rotaļlaukumu, tajā būs karuselis un bērnu laukuma batuts. Tas jāizdara līdz 31. augustam. Celtņieki no SIA “Inoss” novērs pašvaldības speciālistu konstatētos trūkumus jaunuzceltajā moduļu tipa pirmsskolas grupu ēkā Tārgalē. Aicinām vecākus izmantot novada pirmsskolas izglītības iestāžu pakalpojumus, kas ir pieejami bez rindas, – iestādēs rūpējas par katra bērna labsajūtu, tiek radīta veselīga vide, sadarbība starp bērniem un audzinātājiem, personālu un vecākiem. Vasarā remontdarbus veic arī skolās. Zūru pamatskolā notiek energoefektivitātes paaugstināšana. Projekta kopējais finansējums ir 581 272 eiro, tajā skaitā Eiropas Reģionālā attīstības fonda finansējums ir 281 683 eiro, valsts budžeta dotācija – 12 427 eiro. Īstenojot projektu, pie skolas sakārtos lietus, drenāžas un kanalizācijas ūdens sistēmu, nomainīs jumta segumu, siltinās nenosiltinātās ēkas sienas, ierīkos

jaunu ūdensvadu, izbūvēs saules kolektoru karstā ūdens sagatavošanai. Energoefektivitātes paaugstināšanas darbus Zūru pamatskolā veiks SIA “Ostas celtnieks”. Mācību iestādes pirmajā un otrajā stāvā notiek tualesu pārbūve, izmaksas – 22 611 eiro, to dara SIA “AB Būvniecība” speciālisti. Savukārt Piltenes vidusskolā šovasar notiek ģērbtuvju, dušas un tualesu telpu pie sporta zāles rekonstrukcija, treniņu zāles izbūve, skolas garderobes, zēnu mājturības kabineta remonts un siltumtrases pārbūve. Kopējais finansējums – 183 709 eiro. Darbus veic SIA “AB Būvniecība” darbinieki. Šomēnes atklāsim renovēto Piltenes stadionu.

– **Pēdējā domes sēdē deputāti pieņēma lēmumu par aizdevumu saņemšanu Valsts kasē vairāku objektu sakārtošanai.**

– Jā, ņemot Valsts kasē daļēju aizdevuma summu, ir paredzēts izbūvēt ielu elektroapgaisojuma tīklus Tārgalē un Popē. Līdz ar to mēs faktiski esam pabeiguši ielu apgaismojuma programmu, bet tas nenozīmē, ka turpmāk vispār netiks sakārtots ielu apgaismojums – tas notiks daudz mazākos apjomos. Ceram darbus paveikt šogad. Kredīts tiks izmantots arī Usmas katlumājas šķēdas kurināmā apkures katla un katla tehnoloģisko iekārtu uzstādīšanai, montāžai un iestādīšanai. Pagaidām šo katlumāju nedarbinās automātiskajā režīmā, bet nākotnē, papildinot šķēdas padeves tehnoloģiju un uzstādot otru apkures katlu, tā varētu notikt, jo jaunais katls to varēs nodrošināt.

Marlena Zvaigzne

INFORMĀCIJA

Atklāta apgleznotā ģerboņu siena

Ģerboņu sienā atrodama arī Ventspils novada oficiālā emblēma.

LPS ARHĪVA FOTO

Rīgā, pie ēkas Torņa ielā 4, Pašvaldību savienības (LPS) priekšsēdis Gints Kaminskis, Rīgas vicemērs Andris Ameriks, arhitekts Jānis Lejnīeks un mākslinieks Leonards Lagānovskis atklāja dekoratīvo sienu "Latvijas pilsētas un novadi valsts simtgadei". Siena ir visu Latvijas pašvaldību – arī Ventspils novada – dāvinājums valstij nozīmīgajā jubilejā.

Kompozīciju vainago valsts ģerbonis, zem tā novietots valsts galvaspilsētas Rīgas ģerbonis un savulaik starptautiski atzītās Kurzemes hercogistes galvaspilsētas Jelgavas ģerbonis. Nākamajā rindā izkārtoti republikas pilsētu ģerboņi, un tiem seko novadu ģerboņi alfabētiskā secībā.

Gleznojuma atrašanās vie-

ta nav izvēlēta nejauši, tā cieši saistīta ar 1991. gada barikāžu notikumiem. Atceroties šo laiku, Vecrīgas laukumam Zigfrīda Anas Meierovica bulvāra, Smilšu ielas un Torņa ielas krustojumā tika piešķirts 1991. gada barikāžu laukuma nosaukums, ko apliecina skaidrojuma plāksne "Laukums nosaukts par godu 1991. gada 13.–27. janvāra notikumiem, kad iedzīvotāji apsarģāja Latvijas Republikas valdības, sakaru un plašsaziņas iestādes, lai nepieļautu pret valsts neatkarības atjaunošanu vērstu bruņotu apvērsumu". Laukums atrodas Vecrīgas ārējā malā, pie Bastejkalna, tā redzamākā fasāde ir Jēkaba kazarmu ēkas Torņa ielā 4 pretugunsmūris. Gan laukuma nosaukums, gan sienas gleznojums ir kā vēstījums par laiku, kad cilvēki no visas Lat-

vijas ieradās Rīgā, lai sargātu savu dzimteni.

"Šis gleznojums ir nopietns simbols Latvijas pašvaldību un tautas saliedētbai, jo nu jau otro reizi tapis par piemiņu vēstures notikumam, kurš saules mūžu paliks ierakstīts mūsu dzimtenes atmiņū ārēs. Tas ir dziļš vēstījums Latvijas simtgadē. Paldies Rīgas pašvaldībai par iniciatīvu un visām pašvaldībām par atbalstu šīs idejas realizēšanā," pauž LPS priekšsēdis Gints Kaminskis. Katra pašvaldība ģerboņu sienas atjaunošanā piedalījās ar līdzfinansējumu. Par šo notikumu pilsētām un novadiem atgādinās dāvana – fotogrāfija rāmītī ar skaidrojumrakstiņu un mākslinieka parakstu.

LPS Komunikācijas nodaļas vadītāja **Jana Bunkus**

Izturēsimies ar cieņu pret dabu

Ar Igaunijas–Latvijas pārrobežu sadarbības programmas 2007.–2013. gadam projekta "Ūdens tūrisma kā dabas un aktīva tūrisma komponentes attīstība Latvijā un Igaunijā" ("Development of water tourism as nature and active tourism component in Latvia and Estonia/Riverways") un pašvaldības finansējumu tika izveidotas labiekārtotas atpūtas vietas pie Rīvas upes Jūrkalnes pagastā, Engures upes Usmas, Ugāles un Puzes pagastā, pie Irbes upes Tārgales un Ances pagastā un pie Rindas upes Ances pagastā. Projekta mērķis bija attīstīt ūdens un dabas tūrisma, lai upju, ezeru laivotājiem, makšķerniekiem, dabas baudītājiem būtu pieejamas atpūtas vietas. Pašvaldība ir atbildīga par iekārtotajām atpūtas vietām un seko, lai tās būtu sakoptas, it sevišķi aktīvajā tūrisma sezonā. Pašvaldības pārstāvji izpilda savas saistības, bet lūgums dabas mīļotājiem – neatstāiet atpūtas vietās milzīgas atkritumu kaudzes! Ja baudāt dabu, tad esiet pieklājīgi un atstāiet sakārtotu vidi. Jūs noteikti vēlaties, lai arī bērniem un mazbērniem būtu iespēja pieiet pie upes un izmakšķerēt zivi, kura nebūtu aizrijušies ar plastmasas pudeli vai maisiņu. Lūdzu, vienmēr padomājiet, kā pēc jūsu uzturēšanas dabā izskatās izmantotā atpūtas vieta!

Attīstības nodaļas vadītāja **Ginta Roderte**

Viena no atpūtas vietām pēc atpūtnieku apmeklējuma.

SANTAS ŠEINIŅAS ARHĪVA FOTO

Ministrs tikās ar zemniekiem

NOBEIGUMS. SĀKUMS 1. lpp.

Kā uzsvēra ministrs, no vienas puses, situācija daudzviet ir līdzīga – sausums skāris lielu daļu Latvijas lauku, bet, no otras puses, lauksaimnieki situāciju komentē dažādi. Kāds sūkstās, ka būs ļoti maza raža, bet cits saka, ka nemaz tik traki nav. Zemnieku saimniecības "Stepnieki II" īpašnieks Aigo Gūtmanis atgādina, ka problēmas sākās jau pagājušajā rudenī, kad, kā atceramies, bija stiprs lietus un zemnieki nevarēja nokult visu ražu. "Lietavas mūsu pusē bija pat līdz decembrim, tikai janvārī dabā sākās stabilitāte un sasala zeme, bet pavasarī mitrums bija milzīgs. Netiekām laikus uz lauka, lai varētu sēt, jo zeme bija slapja un darbus

ātrāk par 19. aprīli uzsākt nevarējām, – tad uz lauka izgāja pirmā sējmašīna. Savukārt no 2. maija nokrišņu daudzums 56 dienās bijis 26 mm. Daudzās smilšu un māla augsnēs viss iekalta. Labības attīstība apstājās, tā nesāka augt. Kādā laukā, kur parasti novācu piecas vai sešs tonnas no hektāra, tagad stiebru garums ir 10–15 cm, graudu skaits vārpiņā ir 4–6. Jautājums ir par to, vai kombains vispār tik zemu varēs paņemt to, kas tur ir, jo tik zemu vārpa parasti neaug," stāstīja Aigo Gūtmanis, piebilstot, ka ziemāji Kurzemes puses saimniecībās aizņem pat 70% sējumu, bet nu no tiem ir palikuši vien 20%. "Par vasarājiem vispār negribas runāt. Arī smilšainos laukos vārpa ir īsas, dzinumi ir reti. Raža šogad

noteikti būs uz pusi mazāka, bet naudas izteiksmē mūsu ieguldījums uz lauka ir tikpat liels, kā tas ir katru gadu, – ir izmantoti gan augu aizsardzības līdzekļi, gan minerālmēsli," sacīja lauksaimnieks. Pēc viņa teiktā, ārkārtas stāvokļa izsludināšana atvieglotu sarunas ar kreditoriem un Lauku atbalsta dienesta pārstāvjiem.

Zemnieku saimniecības "Akmeņkalni" vadītājs Kārlis Akums atzina, ka situācija piena lopkopībā ir vairāk nekā kritiska. Āboliņu varēja nopļaut tikai vienu reizi, pēc tam tas sausuma dēļ iznīka. Tas pats notika lucernas laukā. Manāmi krities piena izslaukums. Pagājušajā gadā vasarā dienā varēja iegūt 4300 litru piena, bet tagad izslaukums samazinājies uz pusi.

Pirms laika atvērta skābbarības bedre, buļļi ēd sienu, kurš būtu jāizmanto ziemā.

Ieklausījies lielzemnieku teiktajā, Jānis Dūklavs vēlreiz atkārtāja, ka situācija saimniecībās ir ļoti dažāda, arī Kurzemē redzēti labi sazēlušī kviešu lauki, bet vasarāji gan ir bēdīgākā stāvoklī. "Man liekas, ka vislielākās problēmas ir lopkopībā, īpaši bioloģiskajiem saimniekiem, jo viņi nevar iedot laukiem nekādu papildu barību. Es jums tagad nevaru apsolīt, ka līs, tas nav mūsu spēkos, bet svarīgi ir panākt to, lai zemniekiem nebūtu sankciju. Mēs nevaram pateikt bankām, ko tām darīt, varam tikai lūgt. Sarunās ar bankām tās saslavēja zemniekus, ka viņi esot kārtīgākie kredītsaistību izpildītāji,

tādēļ bankas ir maksimāli gatavas nākt pretim, kur vien tas būs iespējams. Svarīgi arī, lai Lauku atbalsta dienesta darbinieki izturas ar sapratni. Par naudas izmaksu zemniekiem šobrīd nav runas, jo raža nav novākta un mēs nezinām, kādi būs rezultāti. Tagad nebūtu pareizi kaut ko tādu prasīt, jo nezinām, kāda būs neiegūtās peļņas daļa," rezumēja ministrs. Savukārt Ventspils novada lauksaimnieki, kuri novada pašvaldībai lūdza izsludināt ārkārtas situāciju, aktualizēja jautājumu par lauku apdrošināšanas sistēmas pilnveidošanu, jo vairumā gadījumu apdrošināšanas nosacījumi neesot izdevīgi, turklāt sausuma radītos zaudējumus apdrošinātāji pagaidām nesedz.

Marlena Zvaigzne

Domā par ilgtspējīga tūrisma attīstīšanu

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

No 2017. gada rudens Latvija līdztekus ar Igauniju, Slovēniju un Portugāli ir iesaistījusies starptautiskā trīs gadu projektā “Ilgtspējīga tūrisma attīstības principu ieviešana nacionālo parku / aizsargājamo dabas teritoriju reģionos”. Katra valsts ir pārstāvēta ar vietējo rīcības grupu (VRG). Igaunijai tādas ir trīs, pārējām valstīm – pa divām. Rīcības grupa saistās ar noteiktu dabas aizsardzības teritoriju, un Latvijai tās šajā projektā ir Ziemeļkurzemes VRG un Slīteres Nacionālais parks, Cēsu rajona lauku partnerība un Gaujas Nacionālais parks.

No 7. līdz 11. maijam Slovēniju apmeklēja projekta koordinatore Andra Ratkeviča – Dabas aizsardzības pārvaldes Kurzemes reģionālās administrācijas dabas izglītības centra “Slītere” vadītāja, Gunta Abaja – biedrības “Ziemeļkurzemes biznesa asociācija” koordinatore un trīs tūrisma pakalpojumu sniedzēji – Signe Dišlere un Andris Antmanis no Kolkas pagasta un Reinis Pižiks no Ances pagasta.

Par projektu

G. Abaja skaidro, ka projekta būtība ir gudri apsaimniekot aizsargājamās dabas teritorijas. Tajās ir ierobežota saimnieciskā darbība, un tieši tādēļ uzņēmēji ir arī īpaši jāatbalsta. Projekta sākotnējā ideja par ilgtspējīgu tūrisma attīstību nacionālajos parkos ir paplašināta ar dabas aizsardzības teritorijām, un no Ziemeļkurzemes ir iekļauti arī dabas liegumi “Oviši” un “Ances purvi un meži”. Projekta dalībnieki iepazīst, ko katra partnervalsts šajā jomā jau dara.

Triglavas Nacionālajā parkā

G. Abaja: “Triglavas (*Triglav* – nosaukuma pamatā ir kalns, kuram ir it kā trīs galvas) Na-

cionālais parks atrodas Juliāna Alpos Slovēnijas ziemeļrietumos. Redzējām pirmos viesus, bet aktīvās tūrisma sezonas laikā vienīgais Nacionālais parks valstī ir ļoti apmeklēts. Izstāigājām kalnu takas, apmeklējām saimniecības. Daudzo ceļotāju dēļ nakšņošanas un ēdināšanas pakalpojumu Triglavā ir krietni vairāk nekā pie mums. Valsts ar īpašas programmas palīdzību mudina ļaudis atgriezties kādreiz pamestos ciemos. Vienā tādā, Čadrā, redzējām bioloģiskās saimniecības, kooperatīvu, piena māju. Zemnieki saimnieko un vienlaikus to visu rāda tūristiem, piedāvā mājiņas nakšņošanai. Tad, kad Latvija atguva neatkarību, Slovēnija to ieguva, un iedzīvotāji joprojām ir uz šīs pašapziņas viļņa. Tas ir svarīgi arī tūrisma uzņēmējdarbībā.”

Mūsu uzņēmēju trio

Signe Dišlere “Pitagos” tūrisma pakalpojumus sniedz 11 gadus, Signes kaimiņš Andris Antmanis “Krogos” – sešus gadus, Reinis Pižiks “Krasņos” – astoņus. Signe sākusi ar mazām kempinga mājiņām, tagad var uzņemt ap 50 klientu un vairāk nemaz negrib. “Grupās vasarā neņem, pat ja pieteiktos gadu iepriekš. Nerīkojam sporta spēles un kāzu svinības. Pie mums nedrīkst trokšņot, klausīties mūziku. Tas nepiestāv videi – Slīteres Nacionālajam parkam. Pie mums atpūšas viesi ar bērniem, ģimenes, draugu kopas, pāriši, bieži atbrauc ārzemnieki. Respektējam citus ciema iedzīvotājus.”

Andris, arī pazīstams zivju kūpināšanas meistars, grib darbību attīstīt: “Piedāvāju 12 gultasvietas un līdz 50 telts vietām. Vēl gribu uzbūvēt trīs četras mājiņas, katra dod pajumti četriem cilvēkiem, lielajās mājiņās ir četras pamatvietas un trīs papildvietas.” Pagaidām Andrim zivju rūpals ienākumu sadaļā ir krietnā pārākumā par tūrisma, bet nākotnē samēri var mainīties.

Reinis Pižiks, radoši izmantojot pieejamos resursus, piedāvā savdabīgu šaušanu ar loku pa “mežacūkām”, izīrē laivas laivo-

šanai pa Stendi un izcilu Ances purvu un mežu ainavu vērošanu, kā arī ragu meklēšanu.

Tukšais laiks Signei ir no jaunā gada līdz aprīlim, Andris sezonu sāk maijā un beidz oktobra beigās, ļoti labvēlīgos laikapstākļos to mazliet pagarinot, Reinim sezona ilgst no marta līdz novembrim. Ātri sapratis, ka laivot var tikai no Jāņiem līdz septembrim, sezonas papildzināšanai jaunais uzņēmējs tagad ceļotājiem piedāvā šaušanu ar loku un ragu meklēšanas pārgājienus.

Kā izmantot pieredzes braucienos gūto?

“Katrai teritorijai ir sava neatkarīga vide,” saka Gunta, “pieredzes braucienos galvenais ir vērot, jautāt, pārdomāt. Apsūtaļi katrā vietā atšķiras! Mums ir vismazāk apdzīvotā teritorija visā valstī, savukārt Slovēnija Latviju krietni pārspēj iedzīvotāju blīvuma ziņā. Viņu resurss ir arī kalni.”

Mūsu uzņēmēji ir vienprātīgi, ka sezonas *piķa* mēnešos, jūlijā un augustā, ēdināšanas un arī nakšņošanas pakalpojumu libiešu krastā trūkst. Signe “Pitagos” ēdināšanu nenodrošina: “Atsevišķos gadījumos pasniedzam brokastis. Visās mājiņās ir virtuves stūrīši. Ēdināšanai vajadzētu lielu māju, man ir iespējams apbūvēt 450 m², un es tādu ēku vairs nedrīkstu celt. Jautājums arī, vai tas atmaksātos.” Andris gan nākotnē domā ierīkot kafējnicu. “Slovēnijā noskatījos – mazas ēstuvītes ir visapkārt. Sezona tur arī ir ļoti īsa, tikai viņiem tad apgrozās milzīgs tūristu daudzums.”

Ceļojumā mūsējie izbaudījuši arī degustācijas. Arī pie Andra tā ir izplatīta prakse, un klienti pēc tam iegādājas gardo zivju produkciju. Degustācijas piesaista ceļotājus, bet Andris skaidro: “Ārzemniekus vairāk interesē daba, latviešus – ekskursijas un degustācijas.”

Signe vēl teic, ka Slovēnijā vērotā Triglavas Nacionālā parka un vietējo uzņēmēju labā sadarbība vairs nešķiet kaut kas īpašs arī tepat: “Kad pirms

gadiem desmit kādā “Lauku ceļotāju” sanāksmē jautāju pēc nacionālā parka pārstāvjiem, citi par mani skaļi smējās. Tagad ir pavisam cita attieksme. Parks veic savas funkcijas, izglīto iedzīvotājus, daudz darba iegulda Andra Ratkeviča. Izveidotās pastaigu takas nesezonā tūrisma pakalpojumu sniedzējiem ir pluss.”

Reinis savā vērtējumā ir skarbāks: “Slovēnija mums ir 100 km priekšā – viņu nacionālais parks ir kā firmas zīme, kur var nopirkt sieru, izgulēt un pastaigāt pa takām, un to visu reklamē parks. Mūsējie diemžēl mēdz izdomāt noteikumus, neieklausoties vietējos iedzīvotājos un uzņēmējos. Arī tāpēc ciemi kļūst aizvien tukšāki. Slovēnijā ir tieši otrādi. Tūrisms ir viena no lielajām nozarēm, kas iekļaujas nacionālajā kopproduktā.”

Andris atzīmē kādu vienkāršu, bet vērtīgu Triglavā pamanītu niansi. Pie pastaigu takām ir norādīta grūtības pakāpe, cik ilgi jāiet, pie dažām – arī attālums. Slovēnijā pamanītais mūsējos rosinājis rīkoties. Dabas aizsardzības pārvalde sadarbībā ar pašvaldībām piekrāstē ir izveidojusi stāvvietas. Ļoti labi, bet tagad krasi samazinājies kempingu skaits Slovēnijā līdzīgās vietās plāksnīte vēsta, ka nakšņot tur nedrīkst, un tūristi to ievēro. Ja šāda informācija būtu arī pie mums, tad tūristi ar dzīvojamajiem busiņiem atkal lielākā skaitā pietātu kempingos. Jā, tas ir maksas pakalpojums, bet tūrisma pakalpojuma sniedzēji apsaimnieko arī atkritumus. Pašlaik mēdz gadīties tā, ka nakšņotāji savus atkritumus atstāj stāvlaukumā, par tiem nesamaksājot. Pēc brauciena uzņēmēji Dženeta Marinska, Andris Antmanis, Jānis Dambītis un Signe Dišlere jau uzrakstījuši pašvaldībai iesniegumu.

Signe piebilst, ka, lai gan neko ļoti jaunu Slovēnijā nav atklājusi, tomēr pieredzes apmaiņa ir laba. Braucienā izdevies iepazīties ar uzņēmējiem no Cēsu rajona lauku partnerības, un tieši viens no

viņiem pievērsis uzmanību informācijas zīmēm Triglavas Nacionālā parka stāvlaukumos. Arī Reinis ar ceļojumu ir apmierināts: “Paldies par doto iespēju piedalīties braucienā! Uz Slovēniju noteikti ir jādodas vēl kādu reizi, un ieteiktu to arī citiem, vislabāk maijā.”

Andra Ratkeviča atzīst, ka apmeklētāju centrus pat nevar salīdzināt: “Nevienā mūsu nacionālajā parkā tā nav. Galvenokārt jau tāpēc, ka viņiem ir pilnīgi cits tūristu skaits. Vairākas būtiskas atšķirības izriet no valsts likumiem. Triglavas Nacionālais parks drīkst nodarboties ar uzņēmējdarbību, piemēram, pārdot suvenīrus, piedāvāt naktsmitnes, un ienākumi pēc tam tiek ieguldīti parka attīstībā. Pie mums tā nevar, bet savā ziņā jau tas ir labi, ka valsts nekonkurē ar vietējiem cilvēkiem, kas sniedz pakalpojumus, piemēram, kā gids vada ekskursijas.”

Sadarbības un atbalsta iespējas

Slovēnijā mūsējie redzēja labu kooperāciju starp vietējiem uzņēmējiem, kā vienā ciemā visu iedzīvotāju interesēm kalpo viena pienotava, viens gateris. Reinis teic, ka “mums vēl daudz ko mācīties, kā auglīgi sadarboties vienam ar otru. Kurzemē tas notiek, bet par lēnu. Laikam jau tāds gēns”. Arī Signe atzīst, ka kopdarbība nav izplatīta. Jā, tūrisma uzņēmēji savā starpā ir draudzīgi, Signe un Dženeta Marinska no Kolkas “Ūšiem” viena otrai izpalīdz ar divriteņiem, bet kopprojektu vēl nav. Dažas idejas gan radušās. Tā pludmalē varētu iekārtot bērnu rotaļu laukumu, ko vajadzētu gan Signei Košragā, gan Andrim Pitragā. Varbūt pa vidu starp diviem ciemiem? Varētu iegādāties kopējus divriteņus un laivas. Pitraga upītē aprīli un maija sākumā ūdens ir daudz! Ja laivu iecerī ietērptu kopējā “Leader” projektā, tad 80% naudas atmaksātu, ja katrs startētu atsevišķi, tad tikai 50%...

Sarunas beigās tās dalībnieki smaidot piebilst, ka neformālās pārrunās lietderīgi aizvadīts laiks arī lidojot. Bet šajā projektā Latvijas pārstāvjiem iespēja parunāties vēl būs – paredzams brauciens uz Portugāli.

Ziemeļkurzemes Biznesa asociācijas sabiedrisko attiecību speciālists
Alnis Auziņš

PUZE

“Latvju bērni danci veda”

Jau 20. reizi notika skolu tautu deju festivāls “Latvju bērni danci veda”. Puzes pamatskolas dejotāji šajā pasākumā ir piedalījušies vairākkārt. Esam dejujuši Cēsīs, Jūrmalā, Bauskā, Saldū, Ventspilī, Kuldīgā un šogad Jelgavā.

Skolēniem tie ir kā mazie deju svētki, jo sabrauc un sadanco dejotāji no visas Latvijas. Šogad Jelgavā piedalījās 118 deju kolektīvi un 4077 dalībnieki. Festivālā ikvienam deju kolektīvam bija iespēja dejot ielu koncertos, kā arī novada kopējā programmā vakara noslēgumā.

Puzes 4.–7. klašu dejotāji uzstājās Raiņa parkā. Katram kolek-

Jaunie pužiņi ar savu vadītāju dodas gājienā.

GUNITAS ĶIRSES ARHĪVA FOTO

tīvam bija dotas desmit minūtes, kuru laikā parādīt savas dejas. Atmosfēra bija ļoti draudzīga – vieni dejo, citi aplaudē, prieks, ka ieinteresēti bija arī skatītāji. Diena bija brīnišķīga, saulaina, silta, + 26 grādi, bet kārtīgam dejotājam karstums netraucē.

Koncerta starplaikos varēja piedalīties dažādās spēlēs un atrakcijās, ko organizēja Jelgavas Jaunatnes centrs. Bērni to ar lielu prieku un azartu izmantoja. Pēcpusdienā pulcējāmies gājienam, kurš noslēdzās Zemgales Olimpiskā centra stadionā. Tad notika koncertprogrammas, kurās pēc nolikuma piedalīties varēja novadi, kuros ir ne mazāk kā astoņi kolektīvi. No Ventspils novada festivālā piedalījās Puzes un Tārgales pamatskolas dejotāji. Interesantas un aizraujošas programmas, mūsaprāt, bija Bauskas un Saldus novadam, Jelgavas pilsētai un Jelgavas no-

vadam. Kad izskanēja koncerts, dejotāji turpat hallē varēja ballēties.

Gribas pateikt paldies šoferītim Mārim Šēniņam, kurš mūs aizveda uz festivālu, vecākiem, kuri saposu savus bērnus, Puzes pamatskolas pedagogiem, kuri ar ieinteresētību un atbalstu ļāva mums mēģināt, lai viss izdotos godam. Paldies mammai Zanei Mačtamai, kura visu dienu pavadīja kopā ar mums – gērba un pina bizes.

Paldies, mani mīļie, lielie dejotāji, par kopā pavadītajiem mēģinājumiem, koncertiem, paldies par mīlestību pret tautas deju. Novēlu jums nākamajā mācību gadā sasparoties un uzstādīt sev mērķi, lai 2020. gadā tiktu uz Dziesmu un deju svētkiem Rīgā. Jūs to varat!

Deju kolektīvu vadītāja
Gunita Ķirsa

VK “Ventspils” volejbolisti Stiklos

Starptautiskajā bērnu aizsardzības dienā bērnam “Stikli” viesojās volejbola kluba “Ventspils” volejbolisti – 2017./2018. gada Latvijas Nacionālās līgas 1. divīzijas čempionāta uzvarētāji.

Audzēkņi šo tikšanos ļoti gaidīja, jo pie viņiem ieradās divkārtējie čempioni. Jau vairāku gadu garumā mums ir sadarbība ar VK “Ventspils”. Visu sezonu bērnu nama pārstāvi apmeklēja spēles, lai atbalstītu savu komandu,

kā arī savu sporta skolotāju Arvi Anderšmitu, kurš arī spēlēja šajā komandā. Audzēkņi ļoti vēlējas, lai arī šajā sezonā mūsu komanda gūtu uzvaru, kā tas bija iepriekšējā sezonā. Viņi vienmēr mani uzmundrināja un teica: “Neuztraucies, Bitīt, mūsu komanda ir stiprāka, viņi uzvarēs!” Un tā arī notika. Laikam tas ir retums, bet priecēja tas, ka mūsu komandai sezonā nebija neviena zaudējuma, bet tikai uzvaras. Visās spēlēs ar bungām un uzmundrinošiem saucieniem, kā vien varēja,

bērni atbalstīja savu komandu. Reizēm viņi brauca mājās no spēlēm aizsmakuši, balss saites bija pārpūlētas, bet tas bija to vērts. Prieks bija vērot audzēkņus, cik viņi bija gandarīti, priecīgi un lepni par savu komandu, stāstīja par spēlēm citiem bērnu nama pārstāvjiem.

Pateicībā par atbalstu volejbolisti atbrauca pie bērniem ar vitamīniem – zemenēm –, uzdāvināja foto, kur redzama komanda kopā ar bērnu nama audzēkņiem pēc apbalvošanas – ar

uzvaras kausu. Volejbolisti kopā ar bērniem spēlēja volejbolu, noorganizēja viņiem konkursu par VK “Ventspils” un sezonas spēlēm, bērniem bija jāatbild uz volejbolistu uzdotajiem jautājumiem. Par pareizām atbildēm viņi saņēma dāvanā volejbolistu kreklīņus, par kuriem bija īpaši priecīgi, jo tādējādi varēs nākamajā sezonā atbalstīt savu komandu. Notika arī fotosesija, jo bērni vēlējas nofotografēties kopā ar kādu no volejbolistiem un treneri.

Paldies VK “Ventspils” volejbolistiem par apciemojumu, dāvanām un jauki kopā pavadīto laiku! Bērni bija ļoti priecīgi par šo tikšanos. Paldies bērnu nama direktoram Guntim Lučīnam, kurš vienmēr mūs nodrošināja ar transportu uz spēlēm, kā arī šoferīšiem Ziedonim Muceniekam, Jānim Bitem, Sandrim Šteinbergam. Ar nepacietību gaidīsim nākamo sezonu un turpināsim iesākt – atbalstīsim savu komandu spēlēs.

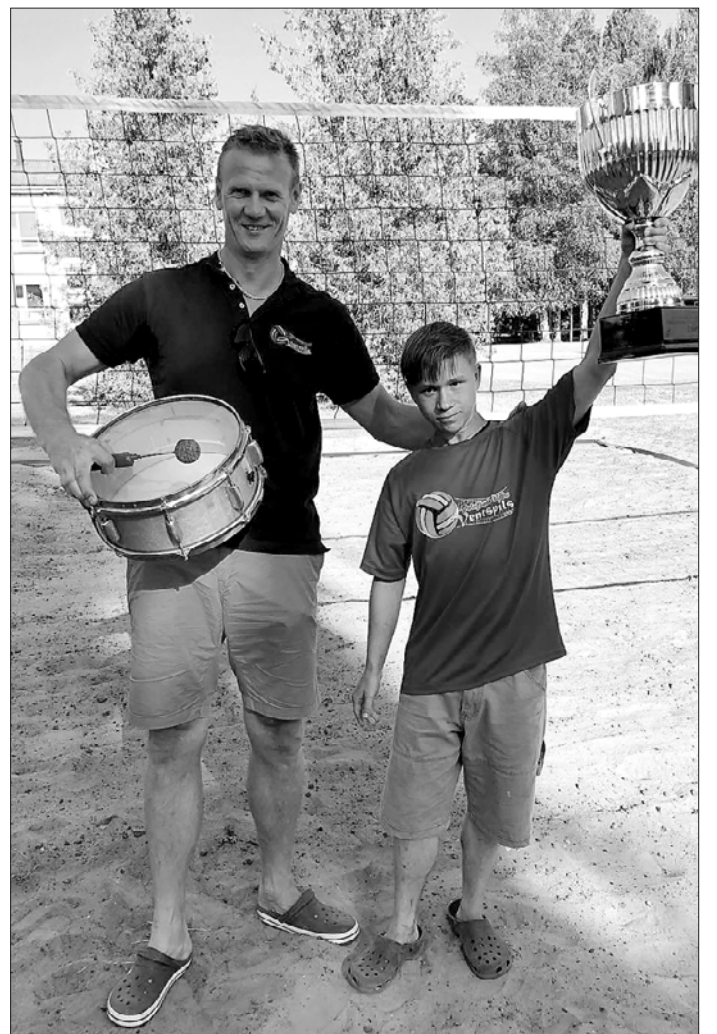
Ērika Bite

Volejbolisti kopā ar bērnu nama audzēkņiem.

Treneris Salvis Cielavs ar Mihailu.

ĒRIKAS BITES ARHĪVA FOTO

PUZE

Mazpulku seminārā “Atbrīc pacientes uz Pūz”

Divas dienas jūnijā semināru “Atbrīc pacientes uz Pūz” pieciem Ziemeļkurzemes mazpulkiem vadīja 808. Puzes mazpulka mazpulcēni.

Seminārā piedalījās 13 mazpulcēni un vadītāja Anda Dzene no Valdemārpils vidusskolas mazpulka, Upesgrīvas internātpamatskolas mazpulku pārstāvēja deviņi mazpulcēni un vadītāja Arita Anderdorfa, no Ventspils Jaunrades nama ieradās septiņi mazpulcēni kopā ar vadītāju Lāsmu Mencendorfu, bet no Ziemeļkurzemes visjaunākā – Rojas vidusskolas – mazpulka Puzē pabija pieci mazpulcēni un vadītāja Raida Koroļova. Viesus uzņēma 808. Puzes mazpulka 12 mazpulcēni kopā ar konsultanti Māru Krauli, tātad kopā uz šo semināru no mazpulkiem pulcējās 51 dalībnieks.

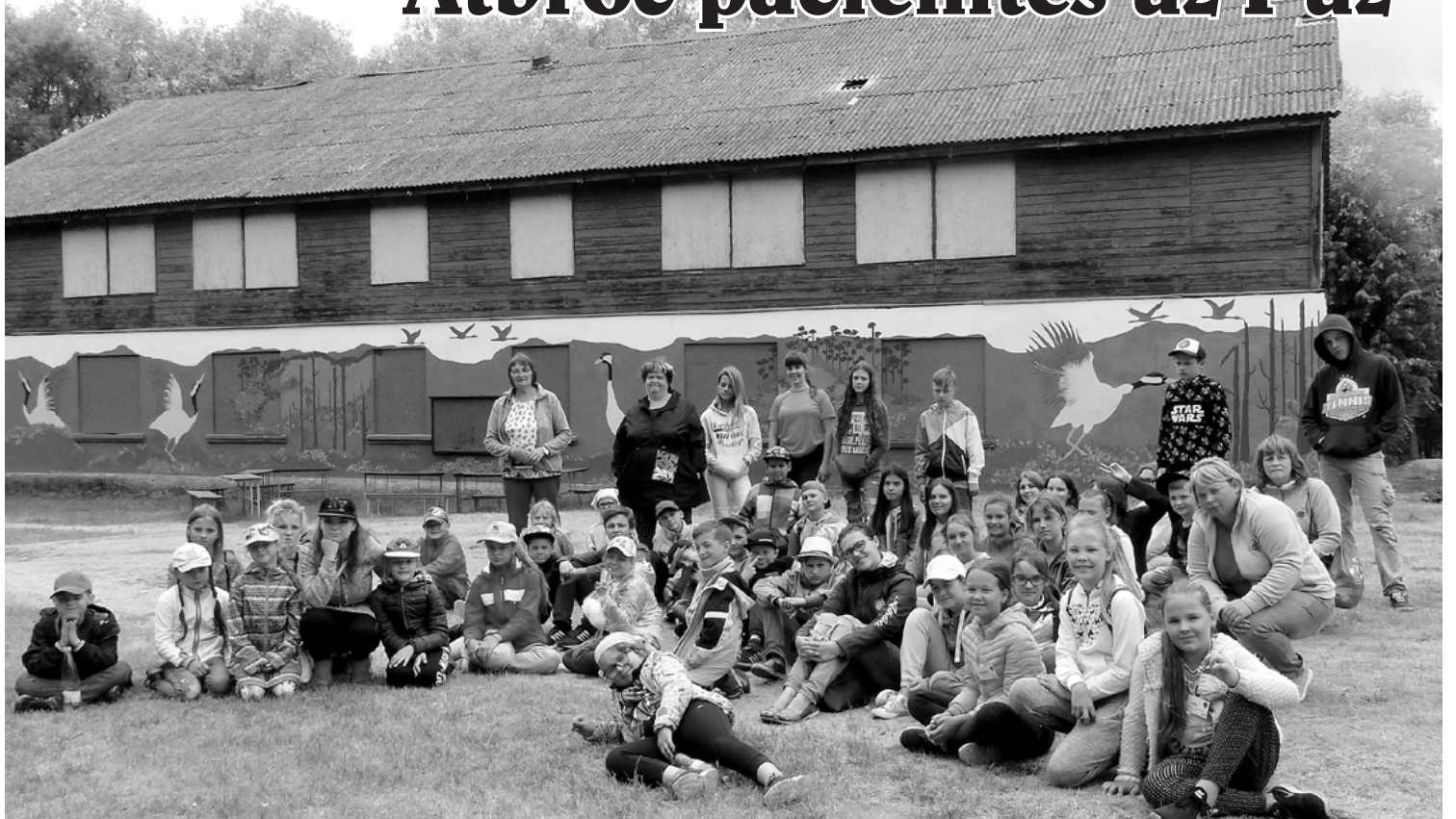
Ideja par šāda semināra organizēšanu radās janvārī, kad Latvijas mazpulku vadība paziņoja – Izglītības un zinātnes ministrijas Jaunatnes politikas valsts programmas valsts budžeta finansējuma ietvaros ir iespēja gūt atbalstu mazpulku projektiem, ja tajos iesaistās mazpulcēni no vairākiem mazpulkiem. Ventspils pilsētā, Ventspils, Talsu un Rojas novadā darbojas 5 mazpulki, sazinājāmajies un nolēmām šogad satikties Puzē.

Divu dienu laikā īstenojam izvirzītos semināra mērķus, jo gribējām pulcināt kopā un savstarpēji iepazīstināt mazpulcēnus no pieciem Ziemeļkurzemes mazpulkiem un iepazīt dažādas ekosistēmas, vēstures liecības un libiskā dialekta elementus Ventspils novada Puzes pagastā. Piesaistīju enerģiskus mūsu puses ļaudis, kas palīdzēja semināra vadīšanā, līdz ar to daudzas atsauksmes par Puzē aizvadīto laiku bija pozitīvas.

Pirmajā dienā visi dalībnieki devās uz Puzeniekiem un sadarbibā ar “Latvijas Valsts mežu” Rindas iecirkņa mežkopi Gunti Cīruli mērīja lielos kokus Puzenieku muižas alejā un parkā. Šajā teritorijā jau ir iezīmēti vairāki dižkoki, bet centīgi mazpulcēni atrada vēl divas liepas, kas resumā pārsniegušas 3,5 metrus, un vienu liepu 4,48 m resumā, ar to piedalīsimies dižkoku apzināšanas akcijā “LV100 Dižošānās”.

Tālāk sekoja brauciens uz Ugāli, lai iepazītos ar Rubeņa fonda muzeju. Tā vadītājs Andrejs Keizars aizrautīgi pastāstīja par muzeja rašanos, par informatīvajiem stendiem un dažādiem eksponātiem, kas iegūti nopietna darba rezultātā. Pēc tam braucām uz Usmas pagastu un apmeklējām atjaunoto Rubeņa bataljona 2. rotas bunkuru Ilziķu ezera apkārtnē.

Blāzmā kopā ar Puzes izloksnes speciālisti, novadpētnieci Skaidrīti Bruhanovu un Puzes kultūras nama folkloras kopu “Sītava” mazpulcēni ieklausījās un mēģināja atkārtot mazāk zināmus vārdus, dziesmas un pat izmēģināja, kā sokas dejas solis, vakars aizritēja interesantā un jautrā gaisotnē. Pužiņu valoda, kā te mēs mēdzam dēvēt, nemaz tik vienkārša nav, ir daudzi vārdi, kuru nozīmi ne visiem izdodas saprast. Manuprāt, lielākais ieguvums, ka malā sēdētāju

Semināra dalībnieki Stiklos, kur apskatīti dažādi dabas un vides objekti.

MĀRAS KRAULES ARHĪVA FOTO

tikpat kā nebija.

Pēc lustīgās dejošanas un pužiņu mēles apgūšanas sekoja neliela pauzīte, kuru dalībnieki izmantoja, lai iepazītu Blāzmu, nu vismaz pa ceļam līdz vietējam veikalam.

Puzē jau daudzus gadus mīt Zaķis Zinātkārais, kurš vasarā uz nakts pārgājieniem aicina Puzes mazpulcēnus. Protams, ka viņš nedrīkstēja palikt malā, tāpēc sagādāja pārsteigumu visiem semināra dalībniekiem, aicinot viņus iepazīt Puzes mežparku, kas pie mums iekārtots pirms 45 gadiem. Parkā dažādas nodarbes organizēja un vadīja Puzes mazpulcēnu vecāki, te izskanēja aicinājumi būt gan vēriģiem, gan radošiem, un, kā jau mazpulcēniem ierasts, ar uzdevumiem visi labi tika galā. Mazpulcēni darbojās piecās grupās, tās vadīja 808. Puzes mazpulka mazpulcēni Elina Sproģe, Signe Lidaka, Paula Bunce, Roberts Anderšmits un Lauris Žuburs. Pa ceļam uz mežparku visi saņēma informatīvas vēstules, bet radošajās pieturās atminēja augus, kas atrodami mežparkā, rakstīja dzejoli, makšķerēja diķi, izvelkot neparastus lomus, un uzzināja vairāk par Puzes ezeru, sameklēja lietas, kam nebūtu jāatrodas parkā, un skandēja tautas dziesmas par dabu. Noslēgumā sagatavoja priekšnesumus un mielojās ar gardumiņiem. Paldies pužiņu vecākiem, kas palīdzēja šajās nodarbībās, īpaši Sanitai par sagatavotajiem stendiem!

Otrās dienas rīts sakās ar rīta vingrošanu, lai gūtu mundrumu dienas uzdevumiem. Pēc brokastīm notika Vasenieku purva takas apmeklējums kopā ar Agri Āboliņu, vienu no Stiklu lieguma zemes īpašniekiem, kurš ir saņēmis “Zelta čiekuru” nominācijā “Ilgtspējīga saimniekošana”. Agris sevi dēvē par jauno naturālistu, kas brīvprātīgi ir uzņēmies dažādus darbus, saistītus ar vides aizsardzību, viņš labprāt dalās zināšanās ar citiem. Agris ļoti interesanti, labi saprotamā valodā

mazpulcēniem pastāstīja par purvu, tā veidošanos, par augiem un dzīvniekiem, atbildēja uz jautājumiem. Daudzi mazpulcēni semināra izvērtēšanā bija minējuši, ka daudz ko jaunu uzzinājuši par purvu, bet vairāki gan atzina, ka neesot patīkusi lielā staigāšana, tas vien liecina par to, ka ar steigu ir nepieciešamas aktivitātes, kas atrautu bērnus un jauniešus no iecienītās likņāšanas ar mobilajiem tālruņiem rokās.

Pēc nelielas atpūtas un spēka maizes baudīšanas mērojām ceļu uz Stikliem, lai iepazītu šo apdzīvoto vietu, kur daudzi semināra dalībnieki ieradās pirmoreiz. Stiklu internātpamatskolas skolotāja Kristīne Karnicka veltīja mums laiku un pastāstīja par Stiklu internātpa-

matkolu. Ar pamatotu lepnumu Kristīne mums parādīja dažādos projektos sakoptu Stiklu teritoriju. Pabijām pie trīs ezeriem, baudījām lieliskos dabas skatus, apskatījām kureliešu piemiņas vietu, jauno nojumi, izmēģinājām baskāju taku, pārliecinājāmies, ka Stiklos dzīvo un strādā darbīgi ļaudis. Braucienus semināra laikā ar savu autobusu mums nodrošināja Māris Šēniņš – paldies!

Semināra laiks aizritēja nemanot, jo bija daudz darāmā, mazpulcēni iepazīnās un sadraudzējās, bija savstarpēji pieklājīgi un zinātkāri, disciplinēti. Sākumā izsludināju iespēju iegūt balvu un “Superīgākā” mazpulcēna titulu, to ieguva Jēkabs Jansons no Ventspils. Jēkabs ne-

kautrējās uzdot jautājumus, lai uzzinātu ko jaunu, bija izpalīdzīgs un pieklājīgs, lika lietā Jaunrades nama bērnu un jauniešu folkloras kopā “Rotaļnieks” gūtās iemaņas rotaļu vadīšanā un dziedāšanā.

Liels paldies visiem, kas palīdzēja, lai visi mazpulcēni Puzē justos labi un gaidīti, īpašs paldies saimniecei Ivetai Biezajai no “Lakšiem” par gardajiem ēdieniem un Puzes pamatskolas čaklajām saimniecei Andrai Kukjanei un Kristīnei Kubai par sniegto palīdzību skolas ēdamzālē.

Nolēmām, ka iesāktā tradīcija jāturpina un jāsatiekas arī citos gados, gan jau par nākamā semināra vietu vēl vienosimies.

Māra Kraule

Pavasara satikšanās

Neliela daļiņa no Puzes pašdarbnieku pulka.

MĀRAS KRAULES ARHĪVA FOTO

Puzes kultūras nama vadītāja Līga Galdiņa visus amatiermākslas kolektīvu dalībniekus kopā aicina divas reizes gadā – Ziemassvētku laikā un pavasara pusē. Arī šogad satikšanās notika. Viens jāatzīst, ka šo tikšanos

apmeklēja tikai trešā daļa no visiem dalībniekiem, pilnā sastāvā bija ieradies tikai ansamblis “Pa istam”. Baudījām svētku torti, saņēmām jaukas dāvanīņas no Līgas un gleznojām kārtējo gleznu; šķiet, nu jau drīz varēsim iekārtot

izstādi. Gleznā parasti ietverts kāds motīvs no pasākuma atrašanās vietas, šoreiz redzami tuvākie bērzi un pirts, kur pasākums notika. Paldies Līgai!

Māra Kraule

PUZE

“Gada vecāka” titulu šoreiz ieguva Oskars Jansons.

“Gada skolēns” un “Gada vecāks”

Viena no Puzes pamatskolas tradīcijām ir “Gada skolēna” un “Gada vecāka” noteikšana. Šajā godā tiek desmit labākie Puzes pamatskolas skolēni, kam ir ne tikai labas sekmes mācībās, bet kuri arī aktīvi iesaistās skolas sabiedriskajā dzīvē un darbojas dažādos ārpusklases pulciņos. Protams, ka visvairāk cildinām pirmo trīs vietu ieguvējus, kas iegūst arī konkursa galvenās balvas. Šogad otro un trešo vietu dalīja Estere Jansone un Kristiāna Apsīte, bet godpiļno “Gada skolēna” nosaukumu ieguva Elīna Sproģe.

Savukārt par “Gada vecāku” šogad nominēja Kristera un Patrika Jansonu tēti Oskaru Jansonu. Viņu raksturo kā ļoti atsaucīgu un izpalīdzīgu vecāku, kurš interesejas ne tikai par savu dēlu sekmēm, bet pēc iespējam palīdz klašu audzinātājiem dažādos pasākumos.

Māra Kraule

Estere Jansone (pa kreisi), Kristiāna Apsīte un Elīna Sproģe.

“Sītava” folkloras festivālā “Baltica 2018”

Vasaras saulgriežus sagaidot, no 16. līdz 21. jūnijam Latvijā vienpadsmito reizi notika Starptautiskais folkloras festivāls “Baltica”, kopā pulcējot 4000 dalībnieku: 233 folkloras kopas, etnogrāfiskos ansambļus, folkloras deju kopas un kapelas, ārvalstu viesus no Lietuvas, Igaunijas, Baltkrievijas, Gruzijas, ASV, Polijas, Dienvidkorejas un Ķīnas. Festivāla tēma

2018. gadā bija “Ziedēšana. Jāņi”.

Gadi rit, un tikai tagad saskaitīju, ka festivālā “Baltica” Puzes folkloras kopa “Sītava” piedalījās jau desmito reizi. Mūsu pūrā ir daudz dažādu koncertu un notikumu, kas saistīti ar šo festivālu, ir pabūts daudzos Latvijas novados un baudīta draudzīga gaisotne, kas vieno visus folkloras draugus.

Kā gan bija šogad? Rīgā aizvadījām divas dienas, pirmajā

dienā dziedājām nelielu programmu skvērā pie Latvijas Nacionālās operas, pēc tam bija sadziedāšanās kanālmalā ar Latgales un Vidzemes kopām, kas atradās kanāla pretējā krastā, un gājiens gar Brīvības pieminekli, koncerts ar Valsts prezidenta un kultūras ministres uzrunām un ārzemju grupu piedalīšanos. Pēc tam nāca danču vakars, folkloras kopu sadziedāšanās un stāstnieku vakars Mazajā gildē, tā ka katrs varēja izvēlēties sev

tīkamāko nodarbi līdz pat vēlai nakts stundai. Svētdien devāmies uz Latvijas Etnogrāfisko brīvdabas muzeju, brīvo laiku vadījām, klausoties citu kopu uzstāšanos. Mums bija jāpiedalās koncertā “Ziedi, ziedi, rudzu vārpa”, kas vakarā notika Mūzikas akadēmijā. Festivāla noslēgumu baudījām Jūrkalnē 21. jūnijā, uzņēmām viesu grupas, sadziedājāmies, pinām vainagus un pušķojāmies, vēlāk piedalījāmies visās aktivitātēs, kas raksturīgas Jūrkalnes

saulgriežu svinībām. Neko jau negribas salīdzināt, jo katrs festivāls nāk ar savu vērtību, bet šajā reizē nedaudz pietrūka tikšanās ar draugiem no tālākiem novadiem, arī ārzemju grupu sniegumu baudījām krietni mazāk nekā citkārt, bet gan jau tas viss paliks citai reizei, jo trīs gadi starp festivāliem aizskrien vēja spārnēm. Paldies visiem mūsu novada ļaudīm, kas gādāja par to, lai varam šajā festivālā piedalīties!

Māra Kraule

“Sītava” dzied pie Nacionālās operas.

VĀRVE

Piemīn represētos un mūžībā aizsauktos

Bērzu birzs Ventavā jau kopš 1989. gada liecina, ka šajā pagastā atceras izsūtītos tautiešus – gan tos, kas atgriezās mājās, gan tos, kas palika svešumā. Nu birtalīnā uzstādīts jauns objekts – piemiņas akmens Zūru pagasta represētajiem iedzīvotājiem.

Vēstures fakti liecina, ka 1941. gada 14. jūnijā un 1949. gada 25. martā no Zūru pagasta izveda 182 cilvēkus, nežēlojot ne sirmgalvjus, ne bērnus, kuri pavisam noteikti nebija nozīgušies un pelnījuši izvešanu svešumā, nezinot, vai kādreiz būs lemts atgriezties dzimtajā zemē.

Piemiņas akmeni bērzu birzī atklāja 14. jūnijā, kad mūsu valstī piemin komunistiskā genocīda upurus. Viņu netrūka arī Zūru pagastā. 1941. gadā uz Sibīriju bija jādodas Matildei, Žanim Vilnim, Imantam un Aijai Dorbēm no "Šnorīņiem", Ernestam Dzelzītīm no "Iršiem" u.c. savai tēvzemei uzticīgajiem ļaudīm. Vēl skaudrāk Latviju un Zūru pagastu skāra 1949. gada 25. marta deportācijas vilnis. Tad cilvēkus izveda no "Liegājiem", "Brančiem", "Putniņiem", "Lidumniekiem", "Sudrabkalniem", "Reiņiem", "Baložiem" u.c. mājām.

Zūru pagasts pastāvēja līdz 1954. gadam, kad tā lielāko daļu pievienoja Vārves pagastam, varenie meži tika Ugālei, lauki – Piltenei, nedaudz arī Tārgalei un Zirām. Lai pieminētu zudušo

pagastu un tā represētos ļaudis, Ventspils novada Politiski represēto apvienības valdes locekle Ilga Ķire nolēma balto bērzu birzī, kas kopš atmodas laikiem bija brīvības simbols, atklāt piemiņas akmeni. Līdzekļus šim nolūkam piešķīra valsts, un Ilga domāja, kā tos izmantot. Savu ideju par piemiņas akmeni izveidošanu viņa izklāstīja Lečos strādājošajiem akmeņkaļiem Dzintrai un Rihardam Zēbergiem, kuri ne vien izpildīja represētās pasūtījumu, bet arī ziedoja pamatni, uz kuras uzstādīja pieminēkli. Tā atklāšana tika uzticēta četriem no Zūru pagasta izsūtītajiem: Ilgai Ķirei, Rasmai Hornai, Ziedonim Kleinbergam un Albertam Gūtmanim. Vārves pagasta pārvaldes vadītāja Gunita Ansons, pateicoties represētajiem par to, ka viņi palīdz neaizmirst latviešu tautai tik nozīmīgus notikumus, īpašu paldies teica pieminēkļa ieceres autorei Ilgai un tā izgatavotājam Rihardam. Izjusti par izsūtīšanas sāpēm runāja Viktorija Rebuka, dzeju lasīja Inga Berga, tādējādi pieminot represētās Latvijas meitas un dēlus. Ilgai, kad 1949. gadā viņu kopā ar ģimeni izsūtīja, bija deviņi gadi, Albertam, kuru apcietināja par pretvalstisku darbošanos, bija 17... Puišis kopā ar vairākiem domubiedriem bija iesaistījies Latvijas Nacionālas jaunatnes organizācijā, sirds ilgojās dzīvot brīvā valstī, tādēļ 1946. gada 15. maijā draugi Ventspilī izlīmēja atbilstīgus plakātus. Kad padomju vara

MARLENAS ZVAIGZNES FOTO

14. maijā jau kuplojšo bērzu birzi papildināja trīs jauni kociņi. Vienu no tiem iestādīja Ilga Ķire.

Piemiņas akmens Zūru pagasta represētajiem iedzīvotājiem izgatavots Dzintras un Riharda Zēbergu akmeņkaļu darbnīcā.

uzzināja par jauniešu darbošanos, tā piesprieda desmit soda gadus. 1947. gada rudenī Albertu izsūtīja uz Kemerovu, kur bija nežēlīgs sals, nometinājuma vietu ieskāva dzeloņstieples, bet baraku vēl nebija. Nakšņot vajadzēja no egļu zariem saslietās būdās. Alberts gulēja būdas ārmalā un no rīta bija piesalis pie skujām – piecel-

ties palīdzēja draugi. Latvietim no apcietinājuma izdevās izkļūt pēc astoņiem ar pusi gadiem, bet, lai to panāktu, bija jāraksta sūdzība uz Maskavu. "Es domāju, ka tādās dienās kā 14. jūnijs un 25. marts ir jātiekas un jāpiemin represētie un tie cilvēki, kas neatgriezās mājās. Mūsu nometnē pirmajā ziemā izdzīvoja tikai kādi 30% izsūtīto,

jo daudzi nomira no bada. No rīta mums deva 300 gramu maizes un smirdīgu zupu. Kas strādāja īpaši labi, varēja saņemt 750 gramu maizes. Es parasti izstrādāju normu, bet maizīti laužu uz pusēm un devu draugam, kam tās nebija tik daudz. Tā izdzīvoja arī viņš."

Marlena Zvaigzne

Aicinām apmeklēt "Zīļuku"

Vārves pirmsskolas izglītības iestāde "Zīļuks" aicina pieteikt bērnus 2018./2019. mācību gada sezonai gan rudenim, gan pavasarim. "Zīļukam" ir grupas bērniem no 1,5 līdz 4 gadiem Ventavā, bet no 1,5 līdz 6 gadiem Vārvē.

Z – zinātkāri,
Ī – īpaši,
Ļ – mīļi,
U – uzcītīgi,
K – krāsaini,
S – smaidīgi:

tādi bērni ir mūsu "Zīļukā".

Sazināties ar Vārves pagasta PII "Zīļuks" vadītāju Lienu Rancāni varat pa tālruni 27866958. Ventavā, Liepu ielā, telefona numurs ir 22030233, bet Vārvē, "Rozītēs", 20231279.

Liena Rancāne

Zīļuks gaida bērnus ciemos, šī zīmējuma autore ir Ilze Lagzdiņa.

LIENAS RANCĀNES ARHĪVA FOTO

UZŅĒMĒJDARBĪBA

Ir atrasta īstā vieta

Zemnieku saimniecības "Laucnieki" īpašniecei Mārītei Brensoni valsts svētkos piešķirts novada pašvaldības pateicības raksts, tā novērtējot piltenieces ieguldījumu lauksaimniecības attīstībā un Piltenes vārda popularizēšanā.

Mārītes vīrs Juris stāsta, ka kādreiz māja, kurā dzīvesbiedri izaudzinājuši četrus bērnus, piederējusi viņa vectēvam Kristam. Skarbajos gados viņš izsūtīts, kolhozu laikos "Mazlaucniekos" iemītināja vairākas ģimenes, bet deviņdesmito gadu sākumā Juris atgriezās vectēva mājās un sāka iekopt dārzu. Brensoni ir izauguši Cēsīs, Piltenē viņi ieradās 1991. gadā. Pirmie desmit gadi bija grūti – palaikam gribējās aizbraukt uz Vidzemi, bet pamazām ģimene iesakņojās mūsupusē. Darbu lauku sētā bija daudz. Lai būtu patīkami uzturēties mājā un tās apkārtne, Brensoni strādāja daudzas stundas, bet rezultāts ir iepriecinošs. Tagad, izrādot "Mazlaucniekus", dzīvesbiedri var lepoties ar skaislu sētu. "Sākumā mūsu bioloģiskā saimniecība bija kā hobijs, bet nu tas ir stabils ienākumu avots, tādēļ pēdējo divu gadu laikā esam atteikušies no citiem darbiem, visu laiku veltot saimniecībai, kurā ir ekoloģiski tīra vide," stāsta Mārīte. Pēc izglītības viņa ir dārzkopības meistare, mācību laikā tika akcentēts, ka var strādāt, neizmantojot ķīmiju, – arī tādēļ zemnieci inte-

Mārīte un Juris jūtas laimīgi, dzīvojot savā lauku mājā un nodarbojoties ar bioloģisko lauksaimniecību.

MARLENAS ZVAIGZNES FOTO

resē bioloģiskais saimniekošanas veids. "Esam visu iekārtojuši tā, lai mums praktiski visu gadu būtu ienākumi. Piemēram, Jaņu laikā ražu dod avenas, kazenes, upenes, tad var novākt ziemas avenas. Pārdodam arī ābolus, plūmes, ķiplokus, sīpolus, burkānus, bietes, kāpostus, gurķus, tomātus, dilles, lokus, skābenes, kartupeļus, kumelītes un liepziedus. Audzējam vistas un trušus. Pagājušais gads bija veiksmīgs, bijām apmierināti ar peļņu," atklāj pilteniece. Viņa nodarbojas ar tiešo tirdzniecību, ir pircēji, kuri ierodas "Mazlaucniekos," reizi

nedēļā Brensoni dodas uz Jelgavu, kur izveidojies stabils klientu loks. Viņi par pilteniekiem uzzinājuši saimniecības mājaslapā, pasūtījumi tiek veikti internetā, bet pēc tam Mārīte un Juris brauc uz Zemgali un pārdod prasīto. Ir cilvēki, kuri saprot un novērtē bioloģiskajā saimniecībā iegūto produkciju, bet citiem nešķiet tik būtiski, kā izaudzēts kartupelis vai avenas. To varēja manīt arī tad, kad ģimene pārdeva izaudzēto Ventspils tirgū. Nu tur gadu nav būts, jo veiksmīgi vedas sadarbība ar jelgavniekiem. Zemnieki ir iegādājušies pārvie-

tojamu kiosku, tādēļ divas reizes nedēļā sastopami Piltenē. "Ļoti patīkami, ka vietējie pircēji atbalsta mūs. Ja cilvēkiem ir interese, labprāt pastāstu, kā saimniekojam," atzīst Mārīte, piebilstot, ka pieprasījums pārsniedz piedāvājumu, bet dzīvesbiedri vēlas strādāt kvalitatīvi, tādēļ neforsē. "Tas labākais, kas ir, strādājot savā saimniecībā, ir tas, ka redzi darba auglus. Esi neatkarīgs, un tas man patīk," norāda Juris. Viņam un Mārītei ir četri bērni: Kaspars, Dagnija, Klāvs un Kristīne, kuri reizēm saka, lai vecāki brauc atpūsties – viņi pie-

skatīšot saimniecību. Meitām un dēliem nav svešs darba tikums, jo viņi vienmēr ir palīdzējuši tētīm un māmiņai. Saimniecības attīstībai Brensoni ir izmantojuši Eiropas Savienības finansējumu, iegādājoties kartupeļu kombainu, plāvēju nelīdzenu virsmu apstrādei un frēzi, ir uzcelts žogs un nopirkta kartupeļu sēkla.

Ja pircēji vēlas, dzīvesbiedri izrāda viņiem saimniecību un izstāsta, kā ikdienā strādā, lai izaudzētu bioloģisko produkciju.

"Piltenes Mūzikas skolā notika nometne, un tās dalībnieki ieradās pie mums, uzdodot ļoti daudz jautājumu. Tas bija patīkami. Ne daudzi atbalstām vietējos pasākumus, piemēram, kad Piltenē notika skrējiens, iedevām ogas," saka Mārīte. Ja gribas atpūsties, viņa ar vīru labprāt apskata Latvijas skaistākās vietas. Kad ziemā veiksmīgi bija iztirgota "Laucniekos" izaudzētā produkcija, Mārīte ne daudzi pastrādāja Anglijā un Īrijā un novāca sēnu ražu. "Jā, tur var veiksmīgi nopelnīt, bet, atgriežoties mājās, vienmēr secinu – Latvija ir visskaistākā, un te ir vislabāk. Gribētos, lai mūsu tautieši to spēku, ko iztērē citā valstī, veltītu mūsu zemei – tad būtu lielāka izaugsme. Jā, latviešiem ir tieksme baidīties, vai izdosies iecerētais, arī mums ir pazīstamas šīs izjūtas, bet jāprot tikt pāri neveiksmēm un atrast savu īsto vietu. Mums tas izdevies," secina Mārīte.

Marlena Zvaigzne

Visai ģimenei PATĪK ZIRGI

Gelinta Apse dzīvo vecvecāku celtā mājā un jūtas laimīga, jo vada savu dzīvi laukos un dara to, kas patīk, – audzē zirgus, piedāvā tūrisma pakalpojumus, piedalās sacensībās un trenē jaunos jātniekus.

"Laimiņas" atrodas Tārgales pagastā. Vienā naktī uzcelto māju var redzēt no ceļa. Ātrā tempā tas darīts tādēļ, ka 1928. gadā šādā gadījumā varēja dabūt divus hektārus zemes, un Gelintas vecvecāki Fricis un Līza izmantoja šo iespēju. Viņu mazmazmeita dzīvo saskaņā ar dabu un nevairās veikt dažādus lauku darbus. Piemēram, tīrot boksus, tūrgalniecei nāk prātā jaunas idejas, un pēc tam top dažādi projekti.

Apņēmiņa un uzņēmīga, romantiska un lietišķa, atvērta jaunām idejām – tāda ir tūrgalniece Gelinta.
GELINTAS APSES ARHĪVA FOTO

Demora – pirmais zirgs

Kad Gelintai bija 11, viņas draudzenes māsīca Ugālē kopa kolhoza zirgus. "Mani jau tolaik interesēja dažādi dzīvnieki. Es tolaik slaucu kolhoza govīs, devu slaucē-

jām brīvdienas. Pēc tam tētis sāka vest pie zirgiem. Sākumā uz Ugāli braucu reizi nedēļā, bet pēc laika – arvien biežāk. Iemācījies jūgt zirgus, kraut vezumu, plaut zāli. Jā, es biju pilsētas meitene, bet manas saknes ir laukos, laikam tāpēc saistīta viss, kas tur notika. Mani senči

bijuši strādīgi cilvēki, varbūt tas ir iedzimts. Kad bija jāizvēlas profesija, aizgāju uz Saulaini mācīties par zootehniķi. Arī tur bija zirgi, ejot uz treniņiem, apguvu pirmās jātnieku sporta iemaņas. Sacensību pieredzi ieguvu 20 gados, tad jau bija piedzimusī meita Unda.

Tolaik man vēl nebija sava zirga, tādēļ sacensībās piedalījos pa retam – pāris reizi gadā. 1991. gadā, kad īpašniekiem atdeva zemi, pārcēlos uz "Laimiņām" un man tik ļoti gribējās saimniekot, ka labprāt sāku dzīvo Tārgalē."

NOBEIGUMS 2. lpp.

SPORTS

Ugālnieki uzvar liepājniekus

SK "Ugāle" gūst pirmos punktus Kurzemes čempionātā futbolā.

U11 B grupā – 2007. gadā dzimušie un jaunāki – pirmajā posmā Brocēnos uzvarēja Liepājas komandu ar rezultātu 2:1, zaudēja Kuldīgai 1:3 un nospēlēja 4:4 ar komandu no Brocēniem. Patīkami, ka uzvarējām Liepājas komandu, kurai tas bija pirmais zaudējums sešās spēlēs.

Kirils Rodionovs

Panākumi Staicele un Salacgrīvā

Nikita Mališevs un Kristis Kārlis Šimpermanis FA "Ventspils" sastāvā piedalījās futbola turnīros Staicele un Salacgrīvā, abos izcīnot pirmās vietas. Turnīrā Staicele Nikita Mališevs tika atzīts par labāko spēlētāju.

Kirils Rodionovs

Nikitu atzina
par labāko spēlētāju.

KIRILA RODIONOVA ARHĪVA FOTO

Labs sniegums futbolā telpās

2008. gadā dzimušie un jaunāki sportisti izcīnīja 2. vietu Kurzemes čempionātā U10 B grupā, kurā piedalījās 10 komandas. Izcīnijām piecas uzvaras, bija divas neizšķirtas un divas zaudētas spēles.

Kirils Rodionovs

Iegūta starptautiskā pieredze

Ventspilī notika starptautiskais turnīrs – "Ventspils naftas termināla" kaus. SK "Ugāle" 2007. un 2008. gadā dzimušo zēnu komanda, apvienojoties ar Talsu futbolistiem, divas dienas cīnījās ar Latvijas un

Lietuvas komandām. Pie medaļām netikām, bet patīkami bija atņemt punktus Lietuvas komandai BFA "Vilnius".

Kirils Rodionovs

Ugālnieki priecājas par iegūto otro vietu.

KIRILA RODIONOVA ARHĪVA FOTO

Treneris Kirils kopā ar saviem audzēkņiem.

KIRILA RODIONOVA ARHĪVA FOTO

Arī meitenes spēlē futbolu

U12 vecuma grupā meitenes no SK "Ugāle" piedalījās turnīrā – "Ventspils naftas termināla" kaus. Astoņu komandu konkurencē no Latvijas un Lietuvas tika ieņemta 7. vieta. Meitenes parādīja ļoti labu cīņas garu un veidoja ļoti daudz bīstamu momentu, bet diemžēl nerealizēja tos. Latvijas čempionātā U16 vecuma grupā "Kurzemes" FC ar Zani Bērziņu tika pie divām uzvarām pret AFA "Olaine" ar 1:0 un SK "Super Nova" 9:1. Zane šogad debitēja Latvijas izlasē U17 vecuma grupā spēlējot pret Lietuvas izlasi.

Kirils Rodionovs

Uzņēmīgā meiteņu
futbola komanda.

KIRILA RODIONOVA ARHĪVA FOTO

SPORTS

Gada pirmajās triāla sacensībās uzvar Einass un Dermaks

16. un 17. jūnijā Ugālē "Kartera" trasē notika āra sezonas pirmās triāla sacensības. Pirmajā dienā Latvijas velotriāla nozīmīgākās sacensības – LRF Latvijas čempionāts, kurā noskaidrojās šī gada Latvijas čempions. Savu favorīta statusu sīvā cīņā apliecināja Arvis Dermaks.

16. jūnija sacensību formāts Latvijas čempionātā tika pielāgots starptautiskās riteņbraukšanas triāla pasākumu norisei. Sākuma daļā starts bija zemākajām meistarības grupām. Iesācējos uzvara Natālijai Žuburei no Popes. Inter grupā nepārspēja Puzes braucējs Roberts Anderšmits. Vēlāk bija starti divām meistarīgākajām grupām. Ekspertos kvalifikācijas uzvarētājs Markuss Karņickis finālā nobrauca neveiksmīgi un sacensības noslēdza trešajā vietā. Žanis Ribens salīdzinājumā ar kvalifikāciju pakāpās par divām vietām augstāk, viņam otrā vieta, par ekspertu uzvarētāju kļuva ugālnieks Ričards Vrakins.

Elitē kvalifikācijā uzvara ar perfektu sniegumu bez soda punktiem Usmas sportistam un izteiktam favorītam uz uzvaru Arvim Dermakam. Otrais ar četriem soda punktiem Ansis Dermaks, un trešajā vietā jau ar krietni lielāku iekrāto soda punktu bagāžu Igaunijas sportists Marts Martsons. Fināla braucienā laikā Arvis savu perfekto sniegumu turpināja bez soda punktiem, tādēļ iegūta pelnīta uzvara. Labs rezultāts finālā arī brālim

Ansīm – viens soda punkts un otrā vieta. Par mazu pārsteigumu parūpējās Ralfs Blumfelds, kurš fināla braucienos ieguva 15 soda punktus un pārspēja sportistu no Igaunijas.

17. jūnijā triālistu rindas Ugālē vairāk nekā divkārtējās, jo trasē uz Latvijas Motosporta federācijas Latvijas čempionāta pirmo posmu mototriālā pievienojās motobraucēji. Neierasti liels braucēju skaits mazāko triālistu grupās, pateicoties tehnoloģiju piedāvātajām iespējām un arī entuziastu piedāvātajām treniņu aktivitātēm dažādos Latvijas novados. Sacensībās uz starta bija 56 velo/moto braucēji. Arī viesi no Igaunijas un Lietuvas.

Šajā dienā sacensību formāts bija citādāks. Startā starp braucējiem intervāls viena minūte un kopējais kontroles laiks virs četrām stundām. Tas nozīmē, ka sacensībās vienā laikā brauc kā paši mazākie, tā arī paši meistarīgākie braucēji. Lieliska iespēja jauniešiem braucējiem vērot savus favorītus darbībā. Arī veicamais kontroles sekciju daudzums lielāks nekā iepriekšējās dienas sacensībās.

Svētdienas pasākums bija arī kā Riteņbraukšanas federācijas Latvijas kausa velotriālā posms – bez pārsteigumiem Elitē uzvara Arvim Dermakam. Ekspertos maza rehabilitācija par iepriekšējās dienas rezultātu izdevās Markusam Karņickim, viņam uzvara. Interos atkārtoti pirmais Roberts Anderšmits. Iesācējos pirmā atkal Natālija Žubure.

Mototriālā spēcīgāko A/B grupā viss goda pjedestāls Grobiņas braucējiem. Sezona mototriālā zīmīga, jo nstartēja pagājušā gada čempions un līdz ar to bija paredzams jauns sacensību uzvarētājs. Grobiņas MK pārstāvis Kristers Einass izrādījās pārāks, un uzvara grupā. Otrais, trešais attiecīgi Niks un Arvis Alkšņi no "Viking Trial" kluba (Grobiņa).

C grupā uzvara no traumas atlabušajam Kasparam Vērnīkam (MT Skola) ar trasē gūtu tikai vienu soda punktu. D grupā kā pirmais ilggadējais braucējs Guntars Mateuss. Hobby grupā uzvara uz moto no velotriāla pārgājušajam MT Skolas braucējam Guntim Vitoliņam.

Kuplā skaitā sacensībās tika pārstāvēti mazie motobraucēji, kuri startēja kā ar iekšdedzes, tā ar elektrodzinēju spēkratiem. Mini M grupā Aka team braucējs Ernests Robežnieks kā pirmais ar deviņiem soda punktiem. Mini L grupā pirmā Siguldas LRK pārstāve Lote Kurpniece. Un elektro grupā braucējiem pirmais vēl viens Siguldas LRK pārstāvis Dāvis Grāvītis.

Sacensību noslēgumā tradicionāli tika izcīnīta "Kartera" ceļojošā balva disciplinā velo pret moto. Šogad atkal paralēlā šķēršļu joslā starp četriem labākajiem velo un četriem labākajiem moto braucējiem noskaidrojās katras jomas labākais braucējs un abi sacentās balvas izcīņās fināla braucienā. Abi labāko grupu uzvarētāji arī tikās finālā – Arvis Dermaks (velo, "Karters") pret

"Kartera" trasē sacentās arī motobraucēji.

KRISTAPA SKUDRAS ARHĪVA FOTO

Kristeru Einasu (moto, Grobiņas MK). Šoreiz pie ceļojošās balvas tika Arvis Dermaks.

Paldies daudzajiem sportistiem par iesaistīšanos un atbalstu. Paldies tiesnešiem par izturību divu dienu garumā karstajos laika apstākļos. Paldies kluba biedriem par aktīvo iesaistīšanos pasākuma norisē un sagatavošanā.

Paldies pasākuma atbalstītājiem: Ventspils novada pašvaldībai, SIA "Niedrāji MR", SIA "AMC Būve", "Silent Coat", "Eglaines auto" un vietējam ražotājam "Richberry" par saldajām, veselīgajām balvām sportistiem.

"Kartera" prezidents
Kristaps Skudra

"Ventspils šķēpi 2018"

Ventspils Olimpiskā centra stadionā notika olimpiskā čempiona Dainā Kūlas sacensības "Ventspils šķēpi 2018".

Ventspils novada BJSS vieglatlētī izcīnīja divas godalgotas vietas – U12 grupā meitenēm Dita Siliņa izcīnīja 3. vietu, šķēpu raidot 16,33 m, Matīss Klāvs Bogdanovs U16 grupā izcīnīja 2. vietu (rez. 46,99 m).

Sacensībās arī piedalījās Nauris Alens Jaškovičs, Dāvis Krūze, Didzis Rancāns, Mārcis Grauds, Kristaps Jaunbelzējs, Daniels Ozoliņš, Denīze Krauze, Daniela Kruga, Kristis Krūze, Kristers Veļiczko, Emīls Bibļivs, Filips Emīls Krūmiņš, Arvis Tindenovskis, Valters Kalniņš, Aleksis Ūdris, Daniela Rjabova, Singa Rozentāle, Kristīne Sproģe, Kristis Muižnieks, Arturs Ālītis, Dārijs Rjabovs.

Audzēkņus sacensībām sagatavoja Ventspils novada BJSS treneri Aivars Čaklis un Agris Paipals.

Jolanta Ziemele

Septiņas godalgotas vietas

Rojas novada sporta skolas organizētās vieglatlētikas sacensībās U14 vecuma grupai (2005./2006. g. dz.) piedalījās vieglatlētī no Rojas novada, Dobeles, Jelgavas, Tukuma, Talsu, Olaines un Ventspils novada sporta skolām, kuri sacentās sešās vieglatlētikas disciplīnās – 60 m, 200 m, tāllēkšanā, lodes grūšanā, 600 m/800

m un augstlēkšanā.

Ventspils novada BJSS vieglatlētī izdevās izcīnīt septiņas godalgotas vietas. 1. vietu un zelta medaļu izcīnīja Daniela Rjabova lodes grūšanā (rez. 10,30 m), Mārcis Grauds 800 m (rez. 02:51,1), Kristaps Lauris Radelis augstlēkšanā (rez. 1,40 m). 2. vieta un sudraba medaļa Akselam Prolam lodes grūšanā (rez. 8,73 m), 3. vietu un bronzas medaļu ieguva Singa

Rozentāle 200 m (rez. 30,0 sek.), Kristers Reinfelds 60 m sprintā (rez. 8,7 sek.), Nauris Alens Jaškovičs augstlēkšanā (rez. 1,35 m) un Rēzija Gūtmane augstlēkšanā (rez. 1,35 m). Sacensībās startēja arī Didzis Rancāns, viņam 4. vieta lodes grūšanā. Vieglatlētus sacensībām sagatavoja Ventspils novada BJSS treneri Aivars Čaklis un Agris Paipals.

Jolanta Ziemele

Saldus atklātās sacensības vieglatlētikā

Saldū notika atklātās sacensības vieglatlētikā U16 un U18 vecuma grupām. Ventspils novada BJSS vieglatlētī izdevās izcīnīt piecas godalgotas vietas. U16 zēniem lodes grūšanā 4 kg lodi vistālāk – 13,74 m – grūda Jēkabs Priekulis, izcīnījis 1. vietu un zelta medaļu, bet 3. vietā ierindojās Ralfs Reinis Kvecko, rez. 10,42 m, Sanijs Strauss 800 m izcīnīja 2. vietu, rez. 02:24,37. Augstlēkšanā Robertam Mažrimam 1. vieta, rez. 1,74 m. U18 vecuma grupā

jauniešiem 3 kg lodi Ieva Priekule grūda 9,70 m, izcīnīja 2. vietu un sudraba medaļu.

Labāko sešniekā U18 vecuma grupā bija Ketija Orlovska – 4. vieta 800 m, rez. 02:31,01, Kristaps Filipjonoks – 5. vieta 800 m, rez. 02:14,77, Dilans Ķēniņš – 6. vieta 800 m, rez. 02:22,72, Rebeka Vesele – 4. vieta augstlēkšanā, rez. 1,50 m, Sindija Kristija Runģe – 5. vieta augstlēkšanā, rez. 1,45 m, Zane Bērziņa – 5. vieta 100 m/b, rez. 17,38 sek, Tija Freimane – 6. vieta 100 m sprintā, rez. 13,47 sek. U16 grupā

pā Pārsla Bogdanova – 4. vieta 100 m/b, rez. 17,44 sek. un 5. vieta tāllēkšanā, 4,77 m, Marta Matisova – 6. vieta 100 m, rez. 13,84 sek.

Sacensībās piedalījās arī Māris Ansbērgs, Denijs Čāce, Kristaps Elsts, Linards Ligoznis Skuja, Kārlis Mihailovs, Dinija Ozollapa, Leo Dubrovs, Matīss Viesturs Grieze. Vieglatlētus sacensībām sagatavoja Ventspils novada BJSS treneri Dainis Lodiņš, Arno Kiršteins, Kaspars Gulbis, Aivars Žeimunds.

Jolanta Ziemele

SPORTS

Ļoti labi rezultāti valsts čempionātā

Izcīna piecpadsmit medaļas

Ventspils Olimpiskā centra stadionā notika Ventspils sporta skolas "Spars" sezonas atklāšanas sacensības vieglatlētikā U14 (2005./2006. g. dz.) un U12 (2007./2008. g. dz.) zēniem un meitenēm. Jaunie vieglatlēti medaļu komplektus sadalīja sešās vieglatlētikas disciplīnās – 80 m, 300 m, 800 m, tāllēkšanā, augstlēkšanā un šķēpa mešanā.

Sacensībās teicami startēja Ventspils novada BJSS vieglatlēti, kopā izcīnot 15 medaļas. U14 vecuma grupā Karolina Karla Matisone izcīnīja 1. vietu un zelta medaļu 800 m (rez. 02:48,9). 800 m zēniem viss goda piedastāls Ventspils novada BJSS vieglatlētiem – 1. vietā Armands Bakanauskis (rez. 02:42,5), 2. vietā Gabriels Toms Kvecko (rez. 02:44,7), 3. vietā Mārcis Grauds (rez. 02:46,4). 300 m meitenēm Samanta Osiņa izcīnīja 2. vietu (rez. 49,02 sek.), Nikola Kate Punka – 3. vietu (rez. 49,16 sek.), tāllēkšanā Singa Rozentāle 26 meiteņu konkurencē izcīnīja 3. vietu (rez. 4,24 m), zēniem tāllēkšanā Kristers Reinfelds izcīnīja sudraba medaļu – 2. vietā (rez. 4,37 m). Augstlēkšanā zēniem 2. vietā Kristapam Laurim Radelim (rez. 1,50 m) un 3. vietā Markusam Meiļunam (rez. 1,44 m), šķēpa mešanā 3. vietu izcīnīja Nauris Alens Jaškovičs (rez. 32,12 m).

U12 vecuma grupā 300 m Dairis Āboliņš izcīnīja 2. vietu (rez. 54,3 sek.), 800 m Aleksis Ūdris – 3. vietā (rez. 02:51,6), augstlēkšanā Nellija Rungeviča – 3. vietā (rez. 1,15 m) un zēniem 1. vietā Aleksis Ūdris (rez. 1,25 m).

Labāko sešniekā Sanai Rūmnieci 5. vietā tāllēkšanā un 6. vietā 80 m, Robertam Ļubeškim 5. vietā 80 m, Kristeram Reinfeldam 6. vietā 80 m, Singai Rozentālei 4. vietā 300 m, Dāvim Krūzem 4. vietā 300 m, Jurgim Bakanauskim – 4. vietā 800 m, Laimai Prūsei 5. vietā augstlēkšanā, Naurim Alenam Jaškovičam – 4. vietā augstlēkšanā, Dāvim Mažrimam 5. vietā augstlēkšanā, Jurgim Bakanauskim 6. vietā augstlēkšanā.

Sacensībās vēl piedalījās arī Andis Ozoliņš, Dāvis Krūze un Aksels Prols. Vieglatlētus sacensībām sagatavoja BJSS treneri Agris Paipals, Aivars Čaklis, Arno Kiršteins, Aivars Žeimunds.

Jolanta Ziemele

Sacensības Talsu novadā

Talsu vieglatlētikas stadionā notika Talsu novada Sporta skolas atklātās sacensības vieglatlētikā U14 vecuma grupai – 2005./2006. gadā dzimušiem zēniem un meitenēm. Jaunie vieglatlēti sacentās septiņās vieglatlētikas disciplīnās – 80 m, 80 m/b, 1000 m, tāllēkšanā, augstlēkšanā, šķēpa mešanā, lodes grūšanā. Sacensībās piedalījās arī Ventspils novada BJSS vieglatlēti.

Augsto 2. vietu un sudraba medaļu 1000 m izcīnīja Karīna Bernāne (rez. 03:44,7), Karīnai arī 6. vietā lodes grūšanā (rez. 8,69 m) un šķēpa mešanā (rez. 25,14 m). Labāko sešniekā 80 m/b iekļuva Dārta Cērpa (rez. 17,2 sek.).

Sacensībās piedalījās arī Terēza Anna Žagare, Sarika Doniņa, Krista Biezā. Audzēknes sacensībām sagatavoja Ventspils novada BJSS treneris Kaspars Gulbis.

Jolanta Ziemele

Uz goda piedestāla otrajā vietā Roberts Mažrims.

KASPARA GULBJA FOTO

29. un 30. jūnijā Ventspils Olimpiskā centra stadionā pulcējās 2004./2003. g. dz. vieglatlēti, lai piedalītos Latvijas U16 čempionātā. Latvijas čempioni tika noskaidroti šādās disciplīnās – 100 m, 200 m, 400 m, 800 m, 100 m/b, 110 m/b, 300 m/b, 1500 m, 3000 m, 2000 m/kav., tāllēkšanā, augstlēkšanā, lodes grūšanā, diska, šķēpa un vesera mešanā, kārtslēkšanā un stafesu skrējienos.

Sacensībās varēja piedalīties tikai tie sportisti, kas bija izpildījuši kvalifikācijas normatīvu. Ventspils novada Sporta skolas komandu pārstāvēja 11 vieglatlēti, izcīnot trīs zelta, vienu sudraba un vienu bronzas medaļu. Jau sa-

censību pirmajā dienā lodes grūšanā čempiona titulu ar personisko rekordu 13,83 m izcīnīja Jēkabs Priekulis (treneris D. Lodiņš). Ilgi nevajadzēja gaidīt, un Klāvs Matīss Bogdanovs šķēpu aizmeta 47,91 m tālu, kas viņam ļāva kāpt uz goda piedestāla augstākā pakāpiena – 1. vietā un zelta medaļā (treneris A. Čaklis). Nedaudz veiksmes līdz čempiona titulam pietrūka Robertam Mažrimam, kurš izcīnīja 2. vietu augstlēkšanā ar rezultātu 1,76 m, kādu uzrādīja arī pirmās vietas ieguvējs. Pirmo dienu mūsu sportisti noslēdza ar 3. vietu un bronzas medaļu, kuru izcīnīja Niks Lagzdīņš 1500 m distancē ar rezultātu 4:47,54. Niks parādīja istu cīnītāja raksturu un otrajā sacensību dienā 2000 m/

kav. skrējienā izcīnīja mūsu komandai vēl vienu zelta medaļu ar rezultātu 6:54,09 (treneris D. Lodiņš). Pavisam nedaudz līdz medaļai pietrūka Kasparam Plotnikam – 4. vietā trissoli, bet savus personīgos rekordus 100 m un 200 m distancēs uzrādīja Marta Matisova. Sacensībās piedalījās arī Māris Ansbergs, Pārsla Bogdanova, Zane Hamstere, Ralfs Reinis Kvecko, Sanijs Strauss.

Vieglatlētus sacensībām sagatavoja Ventspils novada BJSS treneri Dainis Lodiņš, Arno Kiršteins, Aivars Čaklis un Kaspars Gulbis. Prieks par teicamiem rezultātiem, tāpēc novēlēsīm saglabāt ciņassparu un izturību mūsu U16 vieglatlētiem arī turpmāk.

Jolanta Ziemele

UŽAVA

Škanēja dziesmas, pulcējās seniori

Kā jau katru gadu, arī šoreiz jūnijā mūsu pagasta seniori pulcējās ikgadējā pasākumā Užavā. Otra tradīcija, kura mums ir iedibinājusies, ir draudzība ar Ziru senioriem, tādēļ katrā pasākumā arī viņi ir mīļi gaidīti. Šogad satikšanās bija dziesmota, jo uzstājās Užavas sieviešu vokālais ansamblis "Saiva", Ventspils vīru vokālais ansamblis un Ventspils blumīzeristi. Ar dzeju un skeču par Užavas dzīves problēmām visus izklaidēja Užavas aktieri. Deju ritmos iešūpoja Andis Nierliņš. Novēlu visiem pasākuma dalībniekiem, lai jūsu dzīvesprieks un enerģija neizzūd un lai jūsu rindas pasākumos kļūst vēl kuplākas!

22. jūnijā ar līgo dziesmām ielīgojām Jāņus Užavā. Dziedot, minot mīklas, klausoties ticējumus un horoskopus līgonaktij, ieklausījāmies arī Mokšas dzīves gudrībās. Ar Ā. Alunāna lugu "Mūsu pokāls" viesos bija ieradies Zlēku amatierteātris, kuru vada Kristīne Zāle.

Gita Vilgute

"Saiva" izdzied līgo dziesmas.

GITAS VILGUTES ARHĪVA FOTO

TĀRGALE

Meitenes uzstājās
JAUNOS TĒRPOS

Tārgales pamatskolas deju kolektīvs "Dore" piedalījās tautas deju festivālā "Latvju bērni danci veda" Jelgavā. "Dori" pārstāvēja 45 Tārgales dejotāji no 1. līdz 9. klasei.

Skaistā koncertā Jelgavas pils parkā deju kolektīva abas grupas izdejoja piecas šī gada repertuāra dejas, piedalījās dalībnieku svētku gājienā pāri Lielupes tiltiem un vēroja deju rakstus Zemgales Olimpiskā centra stadiona lielkoncertā.

Šāds pasākums reizi gadā jaunajiem dejotājiem sagādā neaizmirstamas emocijas un lielisku pieredzi, jo sniedz iespēju dejot uz dažādām brīvdabas skatuveņām, pieredzēt koncertus dažādos laika apstākļos un māca ātri adaptēties svešā vietā.

Tikai pirms paša brauciena uz Jelgavu saņēmām jaunos tautastērpus 5.–9. klašu grupas meitenēm. Tie tapuši ar Ventspils novada pašvaldības atbalstu. Liels paldies! Bija patīams prieks redzēt,

"Dores" 5.–9. klašu meitenes jaunajos tautastērpos.

ILZES JUDZIKAS FOTO

cik skaistas un staltas ir mūsu meitenes jaunajos tērpos.

Ar festivālu "Latvju bērni danci veda" ir noslēgusies nu jau tre-

šā sezona "Dores" dejotājiem. Uz tikšanos septembrī!

Tautas deju kolektīva "Dore" vadītāja **Daiga Kņaza**

Lepnums par savu sētu

Sakoptākās sētas skates tradīcija Tārgales pagastā ir iemīļota jau gadiem ilgi. Mums visiem patīkami ir uzzināt, ko jaunu un interesantu savās sētās īpašnieki ir īstenojuši. Kad izsmaržojuši zaļu vakara vainagi un meijas, Tārgales pagasta pārvaldes komisija aplūkoja iedzīvotāju ieteikto māju «Alejas» sētu.

Tajā mūs sagaidīja saimniece Santa Bakanauska un sunītis Arčijs, priecīgi luncinot asti. Komisiju priecēja perfekti labiekārtots kopskats, sētas plānojums, parādes ieeja, iebraucamais ceļš, zāliens, koki, krūmi un dekoratīvie stādījumi, atpūtas vietas, karoga masts, kur lepni ikdienā plīvo valsts karoga vimpelis, bet svētkos lielais Latvijas karogs – kā piederības zīme savai zemei.

Saimniece uzskata, ka viņai un ģimenei ir ļoti svarīgi, lai apkārt būtu tīra un sakopta vide. Nereti cilvēki domā: ja nav naudas, lai izgreznotu savu pagalmu

ar dažādām dekoratīvām un krāšņām kompozīcijām, ko redzam žurnālos, tad viņu sēta ir sliktāka. Tā tas nav, galvenais, sakoptas sētas pamatā ir, lai mājas pagalmi ir nogrābts, taciņa noslaucīta un puķudobe izravēta. Kā senajiem latviešiem – lai sēta ir sakopta un iekļaujas apkārtnē ainavā.

Ir pagājis gads, kopš sētai uzstādīts žogs, līdz ar to tai cauri vairs nebrauc mašīnas un beidzot var labiekārtot to pēc pašu ieskatiem un vēlmēm. Jau 25 gadus ģimene rosās šajā vietā, kur gadiem ilgi vajadzēja zemi attīrīt no šķembām, stikliem un visdažādākajām dražām. Sētas labiekārtošanā piedalās visa ģimene: vīrs Ainars un dēli Jēkabs, Madars un Lauris. Kopīgiem spēkiem ir iestādīti koki, gar žogu sastādītas 200 eglītes, tiek veidota koku birzs. Sētu grezno liela egle, kas Ziemassvētkos tiek izgreznota. Diemžēl tagad egle ir kļuvusi par lielu, lai to varētu pilnībā izrotāt, tāpēc ir iestādīta sudrabegle, kuru pušķot svētkos. Kā saka Santa, rosišanās pa lauku viņai dod enerģiju, prieku un relaksāciju. No rītiem

saimniece aprauga katru koku un ar mazu spainīti apļēj tos. Lai arī daudz kas sētā liecina par pagājušo gadsimtu, galvenais, lai būtu tīrība un kārtība.

"Alejās" ir vietas, kur ģimenei jauki svinēt svētkus un kopīgi atpūsties. Šūpoles, kur šūpoties gan Lieldienās, gan ikdienā, ugunsкура vieta, kur iedegt Jāņu ugunsuru. Sētā ir divi atpūtas stūrīši – viens tiem, kuriem patīk saule, otrs – kuri grib būt ēnā. Ēnas vietu, kā saka pati saimniece, nosaukusi par lībiešu sētu, jo šķūņa malu rotā zvejas tikli ar bojām un akmeņiem.

Dzimtās zemes mīlestība un nepieciešamība pēc sakoptas vides ir daļai pagasta iedzīvotāju. Ar šādām sētām un dārziem lepojamies visi, jo čaklie, izdomas bagātie un rūpīgie māju saimnieki iedvesmo arī citus. Skates "Sakoptākā Tārgales sēta" galvenais mērķis – celt lauku cilvēku pašapziņu un lepnumu par savu sētu, veicināt Tārgales pagasta teritorijas sakoptību un labiekārtošanu – ir attaisnojies.

Tārgales kultūras darba organizatore **Ilga Porniece**

"Alejās" ir tīra un sakopta vide.

ILGAS PORNIECES FOTO

Jāņu ielīgošana Ovišos

Šogad Jāņus Tārgales pagastā ielīgojam piekrastes ciemā Ovišos – īpašā vietā pie latviskās zīmes – skulptūras "Austras koks". Tā simbolizē pasaules zināšanas – kas ir bijušas pirms mums, mūsdienās atklātajām un tām, kas mums vēl ir apslēptas.

Koka saknes ataino pazemes pasauli, stumbrs – vidus pasauli,

kurā dzīvo cilvēki, dzīvnieki un citas dzīvas būtnes, bet lapotne – debesu pasauli, uz kuru visi tiecas. Esot pie Austras koka, iedomājamies, ka zīme mūs apvieno ar mūsu senčiem, ar pagātni, tagadni un nākotni. Tā kā Austras koku sauc arī par Saules koku, pasaules koku un ozolu, pirmo līgotni veltījām tieši tam par godu. Šos svētkus mēs uzskatām par vislat-

viskākajiem, kurus nav spējuši ietekmēt nekādi vēstures pagriezieni. Katra mūsu izdziedātā līgotne saulgriežos mums bija kā maza lūgšana, kas nes svētību.

Īpaši šim pasākumam Tārgales amatiereteātra dalībnieces Tabitas Saulītes vadībā bija sagatavojušas jestrū, latviešu tautas ticējumiem bagātu miniizrādi "Papardes zieds", kas priecēja svētku dalīb-

niekus. Notika arī darbošanās ap ugunsкуру, Jāņu rotaļas, piknīks brīvā dabā un dziesmas, kuras izpildīja gan svētku dalībnieki, gan folkloras kopas "Kāndla" un kora "Liba" dalībnieki. Līgo svētki Tārgales pagastā bija ieskandināti, un kopā ar konstrukcijas "Austras koks" idejas un realizācijas autoru Raulu Vēliņu nolēmām šo tradīciju turpināt arī nākamā gadā 22.

jūnijā. Cilvēkam, tāpat kā dabai, ir jāatjaunojas, un tieši saulgriežos, kad daba sasniegusi pilnbriedu, enerģija ir ļoti, ļoti spēcīga. Mums ir svarīgi, lai mūsu latviskie svētki būtu, lai latviešu dziesmas un valoda skanētu mūžīgi.

Tārgales kultūras darbu organizatore **Ilga Porniece**

TĀRGALE

Iegūta jauna pieredze

Tārgales pamatskola piedalās "Erasmus+" starpskolu stratēģiskās partnerības projektā "Communication Is the Key" kopā ar partnerskolām no Rumānijas, Spānijas, Portugāles, Polijas, Turcijas un Bulgārijas. Pagājušā gada oktobrī visu dalībisko skolā pārstāvi viesojās Latvijā un mūsu skolā, martā divi mūsu skolas skolēni un skolotāji piedalījās darba vizītē Portugālē, bet pavisam nesēn, jūnija pirmajā nedēļā, skolu tikšanās tika organizēta Bulgārijā.

Braucienā uz šo valsti piedalījās divas Tārgales pamatskolas 7. klases audzēknes – Lauma Ližbovska un Anija Lāsma Apermane – un divas pedagoģes – skolas direktore Ilze Judzika un skolotāja Revita Sprōģe-Golubeva.

Projekta mērķis ir veicināt pozitīvu komunikāciju, mācot skolēniem vairākas sociālās prasmes: pozitīvu saskarsmi, sadarbību, toleranci, daudz kultūru izpratni, emociju savaldīšanu, konfliktu un agresīvas uzvedības mazināšanu, personības attīstības veicināšanu, mācoties dzīvot harmonijā ar citiem. Arī šajā tikšanās reizē, kas notika Varnas pilsētā, Jordana Jovkova pamatskolā, skolēni no dažādām valstīm runāja par faktoriem, kas ietekmē komunikāciju, par komunikācijas veidiem un piedalījās dažādās aktivitātēs. Skolēniem nācās likt lietā angļu valodas zināšanas, jo bija jāsaazinās ar draugiem no citām valstīm.

Bulgāru skolas pedagogi bija parūpējušies par daudzveidīgu programmu: apmeklējām delfināriju, klintī izcirstas alas, kurās 12. gadsimtā bijis klosteris, bijām

Varnas Arheoloģiskajā muzejā, Piejūras parkā un pie Melnās jūras. Skolēni ne tikai mācījās, bet arī gleznoja, sportoja, spēlēja spēles un dejoja bulgāru tautas dejas.

Lauma, atceroties dalību "Erasmus+" projektā, stāsta: "Vasara aizsākās lieliski, jo man tika dota iespēja doties uz Bulgārijas pilsētu Varnu. Šis bija mans pirmais ceļojums ar lidmašīnu, tāpēc nedaudz uztraucos. Man ļoti patika Varnas centrs, jo tas bija romantisks un skaists. Vēl man patika Melnā jūra un tās krāšņums. Biju pārsteigta par satiksmi un steigu, kas katru vakaru piepildīja Varnas ielas. Vēl mani pārsteidza cilvēku nesaudzīgā attieksme pret vidi, jo tika nomesti atkritumi tiem neparedzētās vietās. Kopumā ceļojums bija interesants un aizraujošs!" Projekts turpināsies gan ar ikdienas darbu skolā, kad runāsim par pozitīvas komunikāci-

Tārgales pamatskolas pārstāves Bulgārijā.

ILZES JUDZIKAS ARHĪVA FOTO

jas nozīmi, gan ar ārvalstu vizītēm Turcijā, Spānijā, Polijā un Rumānijā, kad skolēniem atkal būs praksē jāpierāda, ka viņi spēj sazināties un

sadarboties ar cilvēkiem no dažādām valstīm.

Tārgales pamatskolas direktore
Ilze Judzika

ANCE

Jāņi un Dziesmu un deju svētku laiks

Vasaras saulgrieži ir brīdis, kad piedzīvojam gada garāko dienu un īsāko nakti, laiks, kad izdzīvojam Jāņu rituālus, kas nāk mums līdz mantojumā. Šis ir laiks, kad zinām, kādas dziesmas dziedamas, kā jāpošas uz svētkiem un kā tos svinēt.

Ar skaistu koncertu 22. jūnijā Ances kultūras nama pašdarbnieki ieligoja Jāņus. Lietainais laiks gan drusku pamainīja scenāriju, bet tas netraucēja izjust svētku sajūtu arī kultūras namā.

Paldies pašdarbniekiem par skaisto koncertu un skatītājiem par lielo atsaucību.

Bet pēc Jāņiem jau klāt Dziesmu un deju svētku laiks. Mēs lepojamies ar saviem deju kolektīviem, kas tajos izdejos divus skaistus koncertus. Vidējās paaudzes deju kolektīvs "Ance" jau 2. jūlijā uzstājās koncertā "Vēl simts gadu dejai" arēnā "Rīga", meklējot atbildes uz jautājumu, kā rodas un kas rada latviešu skatuvisko deju. Savukārt deju lieluzvedumā "Māras zeme" piedalījās abi mūsu deju kolektīvi – arī seniori. Paldies dejotājiem, kolektīva vadītājam, koncertmeistarei par ieguldīto darbu mēģinājumos, lai tiktu uz svētkiem.

Ances kultūras nama vadītāja
Vita Auziņa

Es i lepns – "Es i ančiņš"

Ances svētki "Es i ančiņš" tiks svinēti divas dienas. 27. jūlijā visas aktivitātes būs veltītas sportam, bet 28. jūlijā sapucēsīmies svētku drēbēs, lai ar lepnumu varētu teikt: "Es i ančiņš" un kopā svinētu svētkus.

27. jūlijā plkst. 17.00 Ances pamatskolas sporta laukumā pulcēsīmies, lai piedalītos sporta aktivitātēs. Varēs spēlēt volejbolu, komandā trīs dalībnieki, pieteikties pie S. Šteinberga, tālr. 20454759. Jaunums šogad būs velobraucieni, kurā individuāli dalībnieki var iesaistīties no 12 gadiem, bet jaunākie velobraucēji varēs startēt tikai ģimeņu komandās. Tās var padomāt par savas komandas nosaukumu un noformējumu.

Eiropas Sociālā fonda projekta

"Sveiks un vesels Ventspils novadā" gaitā varēs apgūt ārstnieciskās vingrošanas un nūjošanas pamatprincipus. Bērniem un jauniešiem no 1,5 līdz 18 gadiem piedāvās dažādas fiziskas aktivitātes brīvā dabā. Dienas noslēgumā notiks apbalvošana.

28. jūlijā plkst. 5.00 Ances parkā uz estrādes pulcēsīmies maksāšanas sacensību dalībnieki "Lielais ķisis", lai reģistrētos sacensībām. Visiem, kas vēlas maksāties, lūgums, līdz 26. jūlijam pieteikties pa tālr. tālr. 22037982. Savukārt tirgotājiem līdz 26. jūlijam jāsaazinās ar K. Lejasmeieri, tālr. 26205556.

Svētkus sāksim ar svētbriķi un nelielu koncertu Rindas luterāņu baznīcā, kas ir viens no mūsu pagasta kultūrvēsturiskajiem manto-

jumiem, ar kuru lepojamies. Izrādīsim godu šai celtnī, apmeklējot pasākumu, jo arī senie latvieši visus svētkus sāka ar baznīcas zvanu ieskandināšanu. Ances muižā būs apskatāma audējas A. Mažānes izstāde, darbosies tradicionālā kafējnīca "Pie Muižkundzes".

Aicinu iedzīvotājus būt aktīviem un apmeklēt Ances svētku pasākumus. Ļoti priecēsīmies par brīvprātīgajiem, kuri labprāt iesaistītos svētku organizēšanā. Svētki nav viena vai divu cilvēku izdoma, tas ir pasākums, kura tapšanā piedalāmies mēs un pēc tam visi kopā priecājamies. Lai mums izdodas!

Ja ir jautājumi, zvaniem man, kultūras nama vadītājam Vitai, tālr. 22037982.

Vita Auziņa

ZIRAS

Ināra visu mūžu ir dzīvojuši Zirās. Saldū ieguvusi zooveterināres profesiju. Vincents dzimis un audzis, skolojies Alsungas apriņķī. Tad atceļojis līdz Zūrām un mācījies par traktoristu, vēlāk – Rūjienā par elektriķi. Iesaukts armijā un, pārnākot mājās, iepazīnīs ar Ināru.

1968. gada 1. jūnijā Ināra un Vincents mija gredzenus un kļuva par Špudu ģimeni. Ģimenē ir izaudzināti divi dēli, nu jau viņiem ir pievienojušies jaunākā paaudze.

Šagada 1. jūnijā Špudu ģimene svinēja savas zelta kāzas. Braucām pāri tiltiem un veicām dažādas darbības. Pēc tam devāmies uz Ziru tautas namu, kur lija rožlapiņu lietus un Ināru un Vincents sagaidīja tuvākie draugi un radi. Vēlos vēl un vēl sveikt Špudu ģimeni zelta jubilejā. Lai visi sapņi piepildās!

Vedējmāte Ināra Ābeltiņa

Ināra un Vincents savā svētku dienā, sagaidot 50 kopdzīves gadus.

Prieks bērniem un pieaugušajiem

Jūnija sākumā tika svinēta Bērnu aizsardzības diena, kurā varēja gan sportot, gan veidot dažādus radošus darbiņus, gan skatīties bērnu teātri. Diena sākās ar Jūrkalnes bērnu teātra izrādi. Pēc tam visi devāmies ārā svai-gā gaisā, lai vingrotu. Par aktivitātēm sportojot jāsaaka paldies Gitai Goldmanei, kura projektā "Sveiks un vesels Ventspils novadā" bija izdomājusi bērniem dažādas aktivitātes, un man tiešām liels prieks, ka visi bērni iesaistījās nodarbēs, turklāt to darīja arī pieaugušie. Tie, kuri vēlējas, varēja darboties bērnu radošajā stūrītī, paši mazākie krāsoja zīmējumus. Jūnija vidū tika ielīgoti Ligo svētki. Ziru amatiereteātris bija iestudējis izrādi par Jāņiem un dziedāja. Pēc izrādes kopīgi pavadijām laiku pie balti klāta galda un patērzējām par Ligo svētkiem.

Vita Dāve

UGĀLE

Labā ceļa vēja vēlējumi ir izskanējuši 30 Ugāles vidusskolas 9. klašu absolventiem. 16. jūnijā pirmo reizi skolas vēsturē izlaidums notika ārā, svētku rotā ietērptajā skolas pagalmā. Pasākums bija skaists un krāšņs.

Lai kaut kas izdotos, arī veiksmē ir vajadzīga. Šoreiz veiksmē bija smaidīga un pretimnākoša, par to liecināja visas pazīmes.

Pirmkārt, vasarīgi silts laiks, lai izlaidums notiktu ārā, skolas

priekšā, jo skolas zāle ir par mazu, lai uzņemtu vairāk nekā 400 viesu. Otrkārt, palīgi. Kādam tie 400 krēsli bija jāzinas un jāienes atpakaļ skolā, jāsaliek meijas, jāsakārto puķes, tepikis jāizkritina un jāpieskata dāvanas un ziedi. Īpašs sveiciens 8. klasei un audzinātājiem! Treškārt, labās fejas un burvji (mamma, tēti un mīļie, tuvie cilvēki), kas parūpējās par skaistiem tērpiem, finansēm, ziediem un uzmundrinājumiem, iepriecinot ar savu klātbūtni.

Laiks ir pienācis, un jāsāk lidot

Ceturtkārt, labo vārdu montāža, lai ikviens absolvents varētu justies piederīgs vai iederīgs priekšnesumā. Pasākums tika veidots pēc skolas bibliotekāres Ingras Zaļkalnes scenārija "Iesim tikties ar vēju". Piektkārt, skaņa un mūzika. Kaspars Petmanis un Larisa Žagare parūpējās, lai mikrofoni nepieviļ un dziesmas skanīgi plūst.

Sestkārt, viesi. Tik daudz ziedu, padomu, laimes un veiksmes vēlējumu tālāk izvēlētajā ceļā no skolas direktores, Ugāles un

Usmas pagasta vadītājiem, skolotājiem, viesiem. Septītkārt, satraukums pareizās devās. Ir grūti nesatraukties, ja uz tevi skatās un visam līdzī seko vairāki simti viesu. 9. klašu absolventi veiksmīgi tika galā. Visi labie vārdi tika pateikti, dziesmas izdziedātas – ir labi padarīta darba sajūta.

"Nekas jau nebeidzas," kā tika dziedāts dziesmā, viss turpinās. Arī veiksmes stāsts, jo visi Ugāles vidusskolas skolēni, kuri ieguva apliecības par vispārējo pamatiz-

glītību, turpinās izglītību Latvijā: Ugālē, Ventspilī, Kandavā, Liepājā un Rīgā. Lai jums visiem, Ugāles vidusskolas absolventi, veicas arī turpmāk! Lai izdodas arī turpmākajos dzīves ceļos atklāt jaunus apvāršņus un noturēties pie izvirzītajiem mērķiem, lai sasniegtu arvien jaunas virsotnes! Laimīgu ceļu! *Laiks ir pienācis, un jāsāk lidot, Spārni briest un vēju sevi krāj. Ņemsim līdzī sirdij pašā vidū Atmiņas, kas tā kā tauriņš māj.*

Skolotāja **Anita Upīte**

Devītās klases absolventi jau saņēmuši apliecības par vispārējo pamatizglītību.

ALEKSANDRA HMEĻNICKA FOTO

Vienas durvis ciet, citas – vaļā

Ugāles vidusskolas absolventi ar audzinātāju Aiju Žoglu.

DAIŅA VEIDEMAŅA FOTO

Atceros, kā desmitās klases sākumā runājām ar klasesbiedriem par to, ka mums vēl ir trīs gadi, lai izlemtu savas turpmākās dzīves gaitas. Tajā brīdī likās, ka atlikušie vidusskolas gadi ir ilgs laiks. Bet tagad ir 12. klases finišs un tu saproti, ka esi pieaudzis cil-

vēks, bet tajā pašā laikā vēlies uzvesties kā mazs bērns, jo saproti – bērnība ir pagājusi un vairs neatgriezīsies. Dažreiz ir sajūta, ka vēlies pagriezt laiku atpakaļ, bet saproti – tas nav iespējams. Tajā brīdī tu saņem sevi rokās un turpini savu ceļu ar smaidu uz

lūpām. Laiks izlemt savu nākotni – kur mācīties, ko darīt. Domas šaudās pa prātu, jo īsti nezini, ko vēlies sasniegt, kas vēlies būt. Saproti, ka drīz visi šķirsimies katrs uz savu pusi, bet dziļi sirdī to nevēlies, jo visi kopā piedzīvotie momenti – mazi, bet tomēr svāri-

gi – nav pietiekami, – tu vēlies vēl. Mums visiem ir tieksme attīstīt sevi, tāpēc dodamies tālāk dzīves gaitās. Pēc izlaiduma ir atvērušās tavas nākotnes durvis, bet pagātnes durvis aizvērās, vairs nebūs iespējas tās atvērt – būs jāiet uz priekšu pretim liktenim.

Vēlos teikt, ka ar lielu pateicību un skumjām sakām atvadas skolai, skolotājiem un skolas biedriem. Paldies, ka padarījāt mūsu skolas gadus par neaizmirstamākajiem mūsu dzīvē!

Māra Milberga

JŪRKALNE

Iepazīstot kaimiņus

Jūrkalnieki devušies izbraucienā uz Lietuvu.
KRISTĪNES SKRULLES ARHĪVA FOTO

Klāt vasara un laiks, kad vairs negribas sēdēt telpās, drīzāk redzēt, kas notiek tuvākā vai tālākā apkārtnē.

Seniori jau pirms gada izteica vēlēšanos un aicināja pieteikties garākai ekskursijai uz kaimiņu valsti Lietuvu. Tā kā interesentu bija maz, braucām kopā ar ansambļa "Maģie suiti" sievām. 6. jūnijā devāmies ceļā. Lietuvā pirmā pietura bija Apgriezta māja, kur mūs sagaidīja varens dinozauris. Pricējāmies par radošu cilvēku izdomu, piesaistot ekskursantus. Jautrojāmies otrajā stāvā, kad atskanēja saucieni par galvas reiboņiem.

Tālāk devāmies tikties ar jūras iemitniekiem. Sen nebijām tur bijuši, tāpēc bija daudz kā jauna, ko redzēt. Izbaudījām visu, ko piedāvāja Jūras muzejs. Sajūsmu izraisīja delfiņšovs. Hm... Kā tad ar cirku? Vai drīz nezaudēsim arī šos priekšnesumus kaut kādu aizspriedumu dēļ? Nedaudz izbaidījām arī Kuršu kāpu pieticību. Šausminājāmies par briesmīgiem putniem kormorāniem, kas ar savu darbību un dzīves veidu

iznīcina veselas koku audzes.

Mājupceļā paviesojāmies Pālangas Dzintara muzejā. Senatnes elpu baudījām, vērojot dzintaru gabaliņos iesprostotos kukaiņiņus.

Garā pastaiga Raganu takā pa spēkam bija tikai pašiem žiglākajiem gājējiem. Citi guva iespaidus, pastaigājoties mazu gabaliņu.

Nemanot pienāca vakariņu laiks, un nolēmām iepazīties ar lietuviešu nacionālajiem ēdieniem Joža krogā. Piedāvājums un serviss nelika vilties. Beigu galā dažam nācās secināt, ka acis bija lielākas nekā vēders. Visu ceļu novērojām, ka lietuvieši ar mīlestību savu zemi un mājas skaisti sakopuši. Bija, ko redzēt un par ko priecāties.

Pārrunājot iespaidus, visi ir ļoti apmierināti ar šo atpūtas braucieni, kas prasīja diezgan lielu fizisko varēšanu, bet bija jauki. Sakām paldies Kristīnei Skrullei un Ilonai Niedoliņai par brauciena organizēšanu un šoferim Vilnim Sproģim par pacietību un atsaucību, nodrošinot mums ceļā patīkamu gaisotni.

Marija Janvāre

Kokle palīdz atvērt sirdi

Todien jau no tālienes varēja dzirdēt kokļu skaņas. Amatnieks Guntis Niedoliņš Jūrkalnes bibliotēkā iekārtoja paša gatavoto un atjaunoto instrumentu izstādi.

Kokles viņš sāka darināt ap tuveni pirms diviem gadiem, bet pirms tam Gunta darbnīcā tapa dažādi koka izstrādājumi – gan mēbeles, gan mazāki priekšmeti, kurus var izmantot virtuvē un rotaļājoties ar bērniem. Bērnībā amatnieks dzīvoja Ventspilī, bet deviņdesmitajos gados kopā ar tēvu Viktoru atgriezās vectēva Augusta mājās. "Straumēnos" Guntis attīstīja amatniecības prasmes, līdz pavisam nesen ķērās pie jauna izaicinājuma – kokļu izgatavošanas. Vispirms viņš atjaunojis senāku instrumentu, bet tad radusies ideja arī pašam radīt kaut ko jaunu. Pamēģinājis, un izdevies! Tiesa, zināšanas nebija rokā vienā dienā, arī tagad Guntis atzīst, ka visu laiku mācās un pilnveido prasmes, jo īsts meistars neklaigās, ka visu prot un māc, bet izzinās amata prasmes līdz sīkākajām niansēm. Ja nepieciešams, jūrkalnieki vaicā padomus citiem meistariem un izpēta internetā atrodamo informāciju. "Man nepatīk, ja kokles stāv kā muzejā – tās ir jāspēlē," saka Guntis, izstādes atvēršanā kopā ar savu skolotāju Daci Nasteviču nospēlējot vairākas tautasdziesmas. Dūdinieks Juris Lipsnis izteica šādu atziņu – kopš meistars pats spēlē, instrumenti kļūvuši skanīgāki, viņš sācis izprast to būtību. Guntis smaidot atbildēja, ka sākumā nemaz nav gribējis apgūt kokles spēli, bet visa ģimene bijusi Rūjienā, kur notikusi "3x3" nometne, un sieva Ilona teikusi, ka dosies mācīties spēlēt kokli: "Es gan spītīgi teicu, ka man to nevajag, bet beigās tomēr piekritu. Akordi man bija šoka terapija – tāpat kā tas, ka pirksti ir stīvi un nedara to, ko vajag."

Pie Daces Alsungā kokles spēli mācās arī četras etnogrāfiskā ansambļa "Maģie suiti" da-

Jūrkalnieks Guntis nav pierakstījis, cik kokļu izgatavojis, bet vairāki desmiti būs.

DAIŅA VEIDEMAŅA FOTO

libnieces: jau pieminētā Ilona, Taiga Reķe, Kristīne Skrulle un Mairita Ansona. Kristīne teic, ka viņa jau sen gribējusi apgūt kāda instrumenta spēli, tas bijis ilgi lolots sapnis, kuru nu pamazām var īstenot: "Kokli spēlēju nesen, tas ir diezgan sarežģīti, es vēl tikai mācos nosvidušu muguru. Ikdienā kokle stāv rokas stiepiena attālumā, kad gribas, varu to pastrinkšķināt. Ja daru to vienatnē, dažkārt ir meditatīvas izjūtas. Kad mēs visas četras "Maģo suitu" dziedātājas pratisim spēlēt tā labi, varēsim paplašināt ansambļa repertuāru."

Dace izteica cerību, ka Jūrkalnes vidējās paaudzes deju kolektīva dalībnieki arī reiz dies kokļu skaņu pavadībā. Tas nav nekāds jaunums, jo suiti deju vakaros nereti spēlēja tieši kokles. Alsundzniece atgādināja, ka kokle ir solo instruments, tāpēc katrs to var spēlēt tā, kā atzīst par labu esam, uzmanīgi ieklausoties sevī.

Guntis, stāstot par kokļu izga-

tavošanu, minēja, ka katram kokam ir savas īpašības. Piemēram, no egles veidotais instruments būs skaļāks, apse paver citas pasaules vērtus, liepa ir maigāka un mikstāka, priede – draiskāka. Amatnieks izgatavo dažādas formas kokles, dažām ir septiņas, citām 11 stīgas. Savas kokles Guntis izrādīja arī Koknesē, tur, tāpat kā viņa pagastā, par instrumentiem tika izrādīta patiesa interese. Jūrkalnes bibliotēkā klātesošie labprāt klausījās, kā Guntis un Dace spēlē, un nesteidzās prom. Iestādes vadītāja Ligita Kalniņa izteica prieku, ka pagastā ir tik daudz radošu cilvēku – sievas auž, kalējs var izgatavot bruslaka pogas, bet Guntis kļuvis par kokļu mestaru – starp citu, vienīgo Kurzemē, kurš ikdienā izgatavo šos instrumentus. Uzklusījis komplimentus, amatnieks sacīja: "Es te nejutos kā galvenā persona, jo bez jūsu visu līdzdalības nekas nebūtu noticis!"

Marlena Zvaigzne

Jūrkalnē uzstādīta zaļā universālā tualete

18. jūnijā Jūrkalnē, pašvaldības auto stāvlaukumā, tika uzstādīta zaļā universālā tualete. Latvijas Zaļās kustības (LZK) valdes priekšsēdētājs Jānis Matulis kopā ar Ventspils novada domes priekšsēdētāja vietnieku Māri Dadzi un Jūrkalnes pagasta pārvaldnieku Guntaru Reķi piedalījās universālās tualetes vietas izvēlē un uzstādīšanā.

LZK programmas "Saglabāsim Latvijas kāpas" 2018.–2020. gada periodā paredzēti konkrēti piekrastes publiskās infrastruktūras labiekārtošanas darbi, kā arī sabiedrības informēšanas un izglītošanas kampaņa. Ar Baltijas jūras Aizsardzības fonda (BaltCF), Koalīcijas par tīru Baltiju (CCB) un Latvijas Vides aizsardzības fonda atbalstu ir uzsākts piekrastes kāpu objektu labiekārtošanas darbs, lai tos sagatavotu atbilstoši dabas pieejamības jaunā sertifikāta "NaaC" standartiem un prasībām.

Konkrētu universālā dizaina principiem atbilstošu piekrastes publiskās infrastruktūras objektu labiekārtošana, zaļo universālo tuaļu uzstādīšana un jaunā dabas pieejamības sertifikāta "NaaC" ieviešana Latvijā, kā pastāstīja Jānis Matulis, ir Zaļās kustības galvenie uzdevumi nākamajam trīs gadu periodam. Šogad uzstādītas trīs zaļās universālās tualetes. 19. maijā tās tika uzstādītas Salacgrīvas novada Ainažos, pie vecā mola, kur atjaunos gājēju taku, bet 30. maijā – pie Mērsraga bākas atpūtas laukuma. Šovasar paredzēti informācijas zīmju un gājēju taku uzlabošanas darbi dažādos piekrastes publiskās infrastruktūras atpūtas objektos.

Marlena Zvaigzne

Jūrkalnē uzstādīta zaļā universālā tualete.

JĀŅA MATUĻA ARHĪVA FOTO

